

ufo-nyt

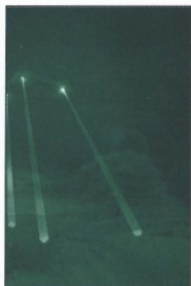
SUFOI ©

47. årg. 2005

1. kvartal

Nr. 1

**Sex fra rummet
De leder efter ET
Danske fotosager
Ufoerne over Mexico
De mystiske flyvende trekkanter**

Forsiden:

Læs Richard M. Dolans spændende afslutning på artikelserien om de mystiske flyvende trekanter. Findes der virkelig en "skyggegruppe" bestående af personer langt inde i militærteknologiens ekstremt hemmelige verden, der har deres egen dagsorden, og som arbejder uafhængigt af den siddende regering? Står de bag de flyvende trekanter? (Tegning: Bo Møller Hansen)

Indhold

Støtte fra Videnskabsministeriet	3
Trekantede fartøjer - hvad er de? 2. del.....	4
Nedfald fra rummet, skypumpe, kondensstribe?	9
Hvad er det for en kugle på himlen?	11
Ufoerne over Mexico	13
De leder efter ET	17
Intergalaktisk flaskepost slår radiobølger.....	18
Sex fra rummet	19
Gordo er død	20
Har du erfaringer med radar?	22

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2005

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen og Kari Rajanen

Produktion:

Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2005:

I 2005 udkommer UFO-Nyt
16. februar, 18. maj, 16. august
og 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2005 er kr. 292,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 362,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2005-2009 incl.) for kr. 1.460,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.810,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ○ Postboks 95 6200 Aabenraa ○ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ○ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information SUFOI Postboks 95, 6200 Aabenraa

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Torben Birkeholm, Spindergården 5, st. mf., 9700 Brønderslev.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lyngby. 48 18 94 49.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsvej 49, 3. th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Støtte fra Videnskabsministeriet

Et af formålene med SUFOI's arbejde er at identificere og afmystificere ufo-fænomener bl.a. gennem oplysning om kendte himmelfænomener. Et resultat af dette arbejde så dagens lys i 2000, da vi udgav heftet "Når du ser et stjernesud – guide til identificering af himlens fænomener".

Det flotte, farveillustrerede 28 siders hefte var i 2000 udgivet med støtte fra Undervisningsministeriet/ Tips- og Lottomidlerne – og blev en dundrende succes! Hele oplaget på 12.000 eksemplarer blev uddelt gratis og fandt vej til *UFO-Nyts* læsere, folkebiblioteker, pressen, astronomiforeninger og planetarier. I løbet af to år var lagret tømt. Danskerne er i den grad interesserede i at vide, hvad der befinder sig over deres hoveder.

Vi har derfor i længere tid ønsket at genoptrykke "Når du ser et stjernesud" og om muligt revidere heftets indhold, så det kunne blive endnu mere anvendeligt som en guide til himlens fænomener. Og nu er det lykkedes!

SUFOI har søgt Ministeriet for Videnskab, teknologi og Udvikling om støtte til informationsvirksomhed om rummet – og fået bevilget et beløb, der har gjort det muligt for os at udgive en ny udgave af "Når du ser et stjernesud".

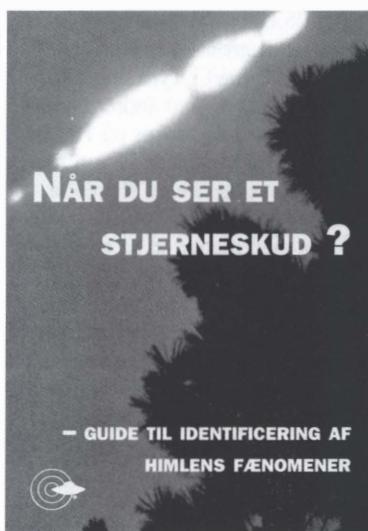
Den nye udgave er forbedret på flere områder: Faktuelle fejl er rettet, flere fotos er udskiftet, og nye afsnit er tilføjet.

Et gratis eksemplar af den nye udgave af guiden er sammen med

dette nummer af *UFO-Nyt* sendt til alle SUFOI's medlemmer. Vi håber, at du får glæde af den.

Hvis du kan bruge et ekstra eksemplar af guiden, kan det bestilles på kuponen side 23. Vær rar at medsende en A5 svarkuvert frankeret med kr. 7,50. Guiden er gratis, hvis du samtidig bestiller et eller flere af SUFOI's materialer på kuponen side 23.

I den kommende tid sendes "Når du ser et stjernesud" – guide til identificering af himlens fænomener" bl.a. ud til alle de danske planetarier. Så kig efter guiden, næste gang du skal i rumteateret eller på rundvisning i universet.

Bøger til salg

SUFOI realiserer nu en række sjældne bøger om ufoer og relaterede emner. De stammer fra foreningens bogarkiv, som nedlægges. Bøgerne er fra 1950'erne og frem, og listen indeholder således meget sjældne bøger fra ufologiens første årtier. Bøgerne er fortrinsvis på dansk, engelsk og de øvrige nordiske sprog.

Ønsker om bogliste med priser sendes til:

Per Andersen, email: pandersen@idc.com.

Eller med brev til Per Andersen, Jyllingevej 111, 2720 Vanløse

AF KIM MØLLER
HANSEN

Trekantede fartøjer – hvad er de?

2. del

 AF RICHARD M.
DOLAN

Hos National UFO Reporting Center (NUFORC) kan man læse 25 detaljerede rapporter om trekantede ufo'er, som blev set i perioden mellem 1967 og 1973 – og der er mange fra før den tid. Men det er kun toppen af isbjerget. Den første af disse beretninger blev afsendt så sent som i 1998, da internettet for alvor blev et vigtigt kommunikationsredskab. Vi får aldrig at vide, hvor mange af de personer, som i 1960'erne så trekantede fartøjer, der døde, før de havde mulighed for at indsende deres beretninger, men jeg er sikker på, at det er nogle stykker.

Den britiske forsker Victor Kean, som startede Project Triangle på internettet, har opsporet mange observationer af trekanter set over Storbritannien i 1990'erne. Han påpeger dog, at den første troværdige trekant-rapport er dateret den 8. september 1960. Det var et "trekantformet objekt med tre hvide toplys og et grønt på undersiden". Objektet blev set i Tyneside, Storbritannien, og ved to andre lokaliteter inden for en radius på 15 km den aften, og inden for 75 minutter. Opfandt en eller anden flyvende trekantar i 1950'erne? [7]

Hvis man mener, at så gamle rapporter ikke er troværdige, og derfor bør smides væk, hvad skal vi så gøre med den store mængde trekantarapporter, der stammer fra perioden mellem 1973 og begyndelsen af 1980'erne? Det er før Hudson Valley-bølgen.

Et alvorligt problem

Rapporter, der er så gamle, giver os et alvorligt forklaringsproblem. Vi må tage flere faktorer i betragtning. Først teknologien. Den militære verdens teknologi har altid været langt foran den civile, hvilket vi kan se ved at betragte udviklingen af luftfartøjer i 1970'erne. For eksempel fandt den første flyvning med F-15 Eagle sted i juli 1972. Det var den første amerikanske jager med et tryk/vægt forhold større end 1:1, hvilket betød, at den kunne accelerere lodret.

Den første prototype af F-16 fløj på Edwards AFB i januar 1974. Rockwell B-1 bomberen fløj

første gang i december 1974. En prototype af Apache helikopteren fløj første gang i september 1975. Alle disse fartøjer er imponerende, men ingen ligner de rapporterede trekanter.

Det er også meget vigtigt at huske på, at det først var i midten af 1970'erne, at "fly-by-wire" (dvs. en meget avanceret computerteknologi overtog en del af styringen og udførte mange korrektioner pr. sekund) blev så praktisk anvendelig, at man kunne skabe en ikke-konventionel flyplatform som fx den flyvende vinge. Tidligere havde et fly designet som en flyvende vinge (og videreudviklet til en trekant) været alt for ustabil.

Andre problemer opstår, når vi ser på historien bag det amerikanske forsvars pengeforbrug. For eksempel havde USAF i 1980 et budget på omkring 39 milliarder dollars. I begyndelsen af 1981, da Reagan tiltrådte som præsident, fandt der en kraftig stigning sted med maksimum i 1985 på 99,4 milliarder dollars.

Det er en meget speciel udvikling, og da vi ved, at der altid er en ekstra forsyning af hemmelige penge til specielle projekter, kan vi også formode, at der var mange af dem i begyndelsen af 1980'erne. Det var absolut muligt at finansiere udviklingen af kostbare, hemmelige

Apache helikopter.
(Foto: USAF)

F-15 i lodret acceleration.
(Foto: USAF)

og avancerede fartøjer før 1980 – og endnu nemmere i tiden efter.

Når vi ser på observationerne af flyvende trekanter rent historisk, bør vi også se på, hvad vi ved om udviklingen af avancerede fly, og på militærets pengeforbrug. Det er svært at betegne ret mange af disse tidlige rapporter som hemmelig teknologi. Svært, men måske ikke helt umuligt. Når alt kommer til alt, hvor langt forud for vores mest avancerede "åbne og offentlige" teknologi er disse trekanter så? Man kan ikke være helt sikker, men det ser ud til, at vi kan forvente de samme egenskaber inden for det civile område i løbet af de næste 20 år.

Politiske problemer

Hvis vi antager, at nogle grupper i militærindustriens mest hemmelige haller skaber disse gennembrud, står vi straks over for en serie nye spørgsmål.

Lad os vende tilbage til den belgiske observationsbølge. Oberst de Brouwer fra det belgiske flyvevåben mente, at hvis disse objekter var B-2 eller F-117 stealth (de eneste kendte amerikanske fly, der passede med beskrivelsen), så havde det amerikanske flyvevåben ikke anmodet om tilladelse til at udføre den slags missioner, som man ellers

skulle. Han tilføjede, at det var helt klart, at trekanten "på ingen måde" passede med kendte amerikanske fly.

Den belgiske regering spurgte alligevel den amerikanske regering, om disse trekanter var amerikanske eller ej. Det amerikanske flyvevåben svarede det belgiske flyvevåben og forsvarsministerium, at "igen USAF stealth fly var i aktion" i den aktuelle periode.

Dette kunne være en meget velovervejet udtalelse. Intet "stealth" fly. Kunne der så være tale om overflyvning med et fly, som teknisk set ikke var stealth?

Trekanten over Belgien blev faktisk sporet på radar en del af tiden. Hvad erklæringen angår, kunne det betyde, at det ikke var et stealth-fly, men en anden type højt avanceret fly, der blev set. Hvis det er tilfældet, har vi en hændelse, hvor det amerikanske flyvevåben generer sine NATO-allierede. Med Anden Golfkrig in mente vil dette ikke overraske nogen. Men i 1990'erne eksisterede Sovjetunionen og sporene efter den kolde krig endnu. Så det er hverken høfligt eller klogt at forulempe sine NATO-partnere på den måde.

Selv om det går i retning af godtroenhed at se dette som amerikansk teknologi, er hele ufo-fænomenet et spørgsmål, om man tror eller ej. Og det er det, indtil vi har gennemgået rapport efter rapport og opdaget, at det umulige er blevet muligt i denne vores vanvittige verden.

Er BBD svaret?

Vi har set på de kronologiske problemer i trekanternes historie. Men

der er flere muligheder, man bør se på.

National Institute for Discovery Science (NIDS) i Las Vegas, Nevada, har for nylig set på det fænomen, som kaldes Big Black Deltas (BBDs): store, sorte, deltaformede objekter. De er i bund og grund store trekanter. [10]

I 2002 gav en flyforsker NIDS en artikel på den betingelse, at den blev udgivet anonymt ("Big Black Deltas (BBDs): DoD Not ET") – "Store, sorte deltaer: Forsvarsministeriet, ikke ET". Han hævdede, at disse fartøjer er lettere end luft – store, stive, styrbare luftskibe, som højst sandsynligt er forsynet med "elektrokinetisk" fremdrift og styret af det amerikanske militær.

Med andre ord et luftskib fra USA's forsvarsministerium – et stort transportfartøj og i stand til at medføre en meget stor nyttelast i både lav og stor højde, mens det bevæger sig hurtigere end overfladefartøjer. Artiklens forfatter siger, at de har eksisteret siden begyndelsen eller midten af 1980'erne.

Han mener også, at disse fartøjer er lydløse, fordi LTA-fartøjer (LTA = Lighter Than Air, lettere-end-luft-fartøjer) kan gøre brug af det "ikke-konventionelle" elektrokinetiske system. De har ikke brug for propeller eller jetmotorer, da de bruger en gasart som opdriftsmiddel, lige som en ballon. Alt, hvad man hører, er en let summen fra højspændingsudstyret. Af og til ser man også en let udladning i form af en korona på de ældre BBD'er.

Forklaring på accelerationen?

NIDS forfatteren fortæller også, hvordan BBD'ere kan accelerere så

hurtigt. Jeg må tilstå, at min tekniske viden ikke slår til på det punkt, men forklaringen er nu heller ikke særlig detaljeret.

Forfatteren mener, at LTA-fartøjerne ikke har behov for egen energiforsyning, da de kan forsynes med energi fra et fjerntliggende "jordbaseret energiforsynings-system, som sender energi til den elektrokinetiske platform enten gennem et kabel eller via et mikrobølge-link".

Maksimum transmissionsafstanden er 100 km. Tryk/vægt forholdet for et sådant fartøj ville være meget bedre end end et jettfly, "fra 1,7:1 til 3:1, hvis det har en mindre nyttelast". Det vil gøre det i stand til både at accelerere og stige meget hurtigt.

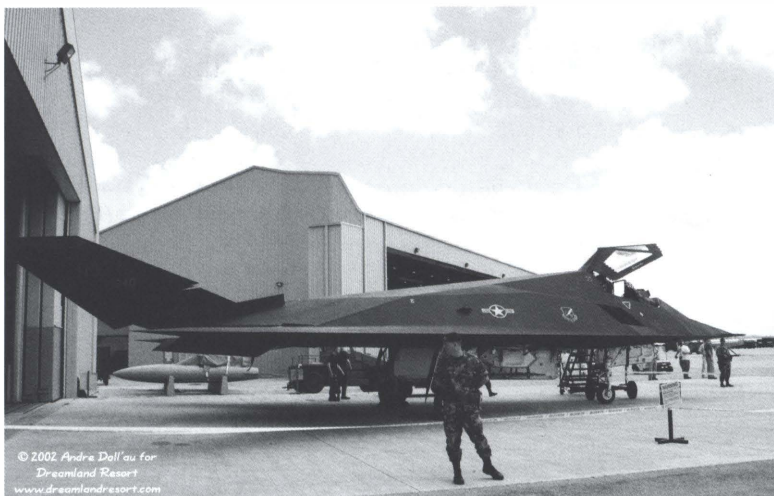
Forfatteren omtaler også andre af BBD'ernes egenskaber, såsom deres evne til at dreje uden at krænge og deres ofte observerede kraftige lys. Han konkluderer, at "med et vist antal militære udgaver, afhængig af dets mission, har teknologien bag et sådant fartøj været til rådighed i næsten et helt århundrede, så hvorfor skulle forsvarsministeriet IKKE bygge det?"

Hypotesen passer godt på observationen i Millstadt, IL, tidligt i 2000. Vi er derfor nødt til at spørge. Hvis det er vores fartøj, hvor var så mikrobølgesenderen? Dette objekt var helt sikkert ikke forbundet til et kabel, og dets acceleration var ikke bare høj, men meget, meget høj!

Ikke alle mener, at konceptet for energiforsyningen, som den anonyme forfatter omtaler, er gangbart. En af mine kontakter påpeger over for mig, at hvis man skal sende mikrobølgeenergi til et sådant fartøj, skal der være optisk sigtbarhed mellem sender og modtager, og der skal være en såkaldt rektenna, en række dipoler. Det er også meget farligt at komme ind i sigtelinjen mellem sender og modtager, hvilket kan ske for fugle.

Jeg har i øvrigt ikke kendskab til rapporter om døde fugle i forbindelse med observationer af BBD'ere. Det hjælper heller ikke så meget, når artiklen stammer fra en anonym kilde. Når folkene i NIDS ved, hvem forfatteren er, ville det være rart, hvis de ville give alle os andre mulighed for at få kendskab til personens identitet og akkrediter (en af skribenterne har rent privat fortalt mig, at forfatteren har fine kvalifikationer).

NIDS har også plottet mange

F-117 stealth på flyveudstilling. (Foto: USAF)

hundrede observationer af BBD'ere (alle fra 1990'erne) ind på et kort over USA i et forsøg på at finde et mønster. Ud over deres egen store database har NIDS adgang til andre vigtige kilder hos MUFON og ufo-forskeren Larry Hatch.

NIDS mener, at mange af BBD-observationerne finder sted langs en korridor mellem baserne for U.S. Air Mobility Command (AMC) og Air Force Materiel Command (AFMC). Disse to enheder kontrollerer logistikken for det amerikanske militærs styrker og udstyr. NIDS' hypoteser er derfor, at flyvevåbenet flyver disse objekter mellem AFMC og AMC baserne. [11]

En anden forklaring?

Dette er blot antydninger fra NIDS, og selv om de siger, at lighederne med de andre databaser er "slående", mener jeg, at oplevelsen ved at kigge på disse kort er meget lig med en Rorschach-test (blækklap-prøve). Der ser ud til at være en koncentration af observationer langs en sådan "korridor", men jeg kan ikke lade være med at tænke over, om der mon ikke findes en anden forklaring, og at dette er et sådant tilfælde, hvor man kan finde alle former for mønstre, der passer til ens egen hypotese.

Area 51 fotograferet af Chuck Clark i 1995.

NIDS har udført et fint arbejde og vægtet ordene i deres konklusion godt. Det skal de have ros for. Men det skal lige påpeges, at deres undersøgelse (a) kun drejer sig om rapporter fra 1990'erne, (b) kun har medtaget rapporter om de store trekanter, og (c) er begrænset geografisk til USA.

LTA-fartøjer findes. En opfinder med navnet Michael K. Walden præsenterede et fuldstændigt sol-energidrevet, fjernstyret lettere-end-

luft fartøj for det amerikanske forsvarsministerium og energistyrelse på Nellis AFB i 1977. De så ud til at være meget betagede af det, men underskrev dog aldrig en kontrakt. [12]

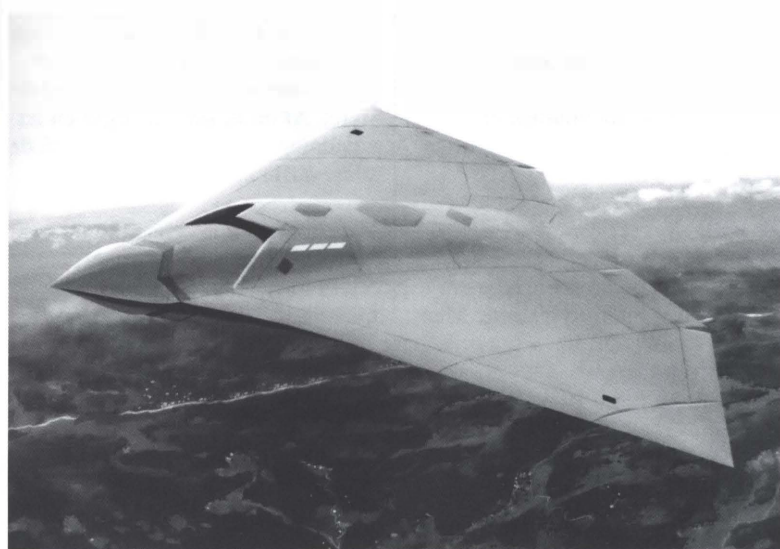
Det geografiske problem

Jeg har tidligere sagt, at trekant-rapporternes lange historie er fyldt med problemer angående forklaringer – det gælder også det geografiske.

Forskerne omtaler ofte trekantterne som et isoleret nordamerikansk og vesteuropæisk fænomen. Det ser i store træk ud til at være rigtigt, men det kan lige så godt hænge sammen med, at rapportop-tagelsen i disse områder er meget effektiv. I nogle tilfælde er det dog ikke helt korrekt. Der kommer fx også rapporter om trekanter fra Rusland, endda adskillige under den belgiske ufobølge.

En særlig interessant observation fandt sted nær Moskva den 12. marts 1990. Der blev set adskillige grupper af ufoer. Nogle af dem var kugler, andre skiver, og andre så ud til at være enorme trekantformede fartøjer.

Mange af de lokale indbyggere tilbragte natterne på taget af deres huse og så disse lydløse objekter

Tegning af Lockheed Martins haleløse og ubemandede, flyvende trekant (Unmanned Combat Vehicle, UCAV).

flyve gennem natten. Faktisk var der i foråret 1990 flere bemærkelsesværdige ufo-tilfælde i Rusland, end der var i Belgien. CIA modtog adskillige beretninger fra de sovjetrussiske medier.

Selv om NIDS' forklaring med BBD'ere kaster lidt lys over sagen, er hypotesen langt fra at være bevist, og kan i bedste fald kun give en forklaring på en del af trekantterne. Skal vi tro på, at nogle hemmelige amerikanske grupper fløj i trekantterne (sammen med andre ufoer) hen over Rusland, kort før Sovjetunionen gik i opløsning?

En skyggeregering?

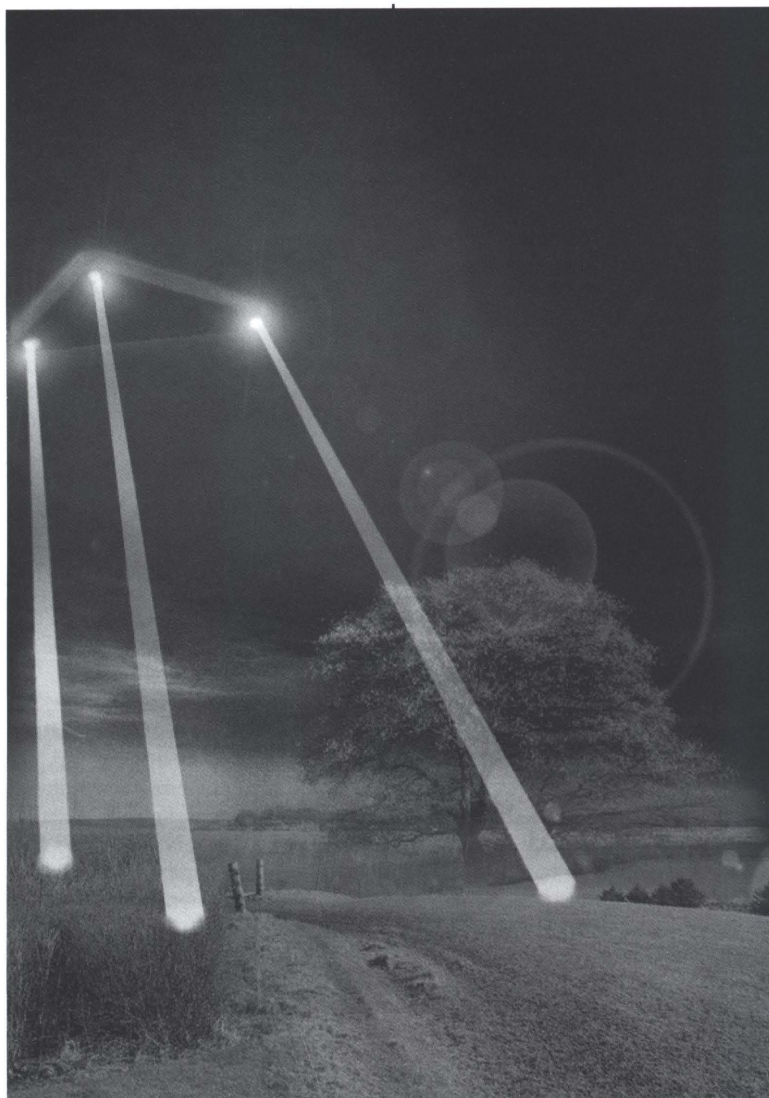
Der er måske en sidste jordnær forklaring, men den er ikke rar. Findes der en ultra-hemmelig gruppe bag trekantterne – en gruppe, der er så fjernt fra de ordinære kanaler, at det amerikanske militær fuldstændigt har mistet kontrollen med den?

Kan en sådan hemmelig gruppe eksistere? Vores nationale sikkerhedstjenester har mange forskellige niveauer i deres klassificeringer (højere end top secret) og mange uigennemskuelige forgreninger. Der er ingen tvivl om, at det amerikanske militær har mange ukendte Special Access Programs (SAP) betalt af utallige milliarder "hemmelige" dollars.

Kongressen har ikke effektivt overblik over alle disse projekter dømt ud fra de få hemmelige programmer, offentligheden har fået kendskab til. En stor del kan blive holdt hemmeligt af hensyn til den nationale sikkerhed, og de flyvende trekantter kan være en af disse ting.

Det er på dette punkt, at en analyse af de flyvende trekantter smelter sammen med selve ufo-fænomenet. Som det første synes de flyvende trekantters flyveegenskaber at matche de mere traditionelle flyvende tallerkeners.

Der findes i hundredvis af kendte militære møder med ufoer. De fleste af dem kan ikke direkte betegnes som fjendtlige, men de er heller ikke specielt venlige. Ser

(Tegning:
Bo Møller Hansen)

man på både de amerikanske flys og disse objekters adfærd, ser ufoer ikke ud til at være under det amerikanske militærs kontrol. Det kan man også sige om i hvert fald nogle af trekantterne, fx den der trængte ind i lufrummet over de atomate faciliteter ved Indian Point i 1984.

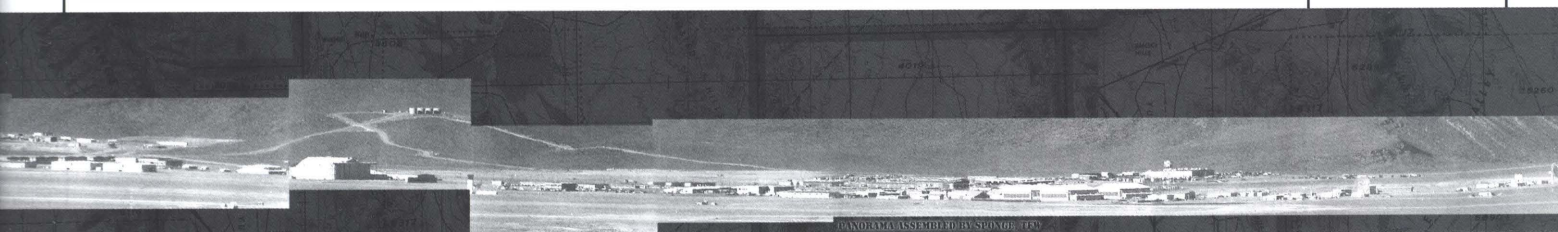
I mange år har folk sværmet omkring Area 51 for at se alle de mærkelige ting, som flyver rundt dér. Bob Lazar og hans venner var der i slutningen af 1980'erne, hvor de tilsyneladende filmede et bizart fartøj, som både kunne svæve og fare af sted.

I december 1990 var kemikeren

Gary Schultz sammen med en stor gruppe mennesker, da de, med hans ord, så "en enorm, glødende tallerken, som pulserede med et klart orange-rødt lys, mens det fløj langsomt over Jumbled Hills – og den blev i en afstand på 400 m fulgt af en militær helikopter".

Objektet forsvandt bag bakkerne og ind på Nellis flyvebasens område, mens helikopteren muligvis landede på toppen af Bald Mountain.

Der findes mange af den slags beretninger. Beviser de, at det amerikanske militær laver forsøg med nye fremdriftsmetoder, fx

antityngde og flyvende tallerkener? Muligvis.

Vi kom måske meget tæt på en afsløring i en meget mærkelig udgave af *Aviation Week & Space Technology* fra 1. oktober 1990, hvor en stor del af indholdet handler om et dybt-hemmeligt teknologisk program med kryptiske referencer til en ikke helt forståelig, eksotisk teknologi, og rapporter om sorte, lydløse trekanter. Var sløret ved at falde? Bladet kom uhyggeligt tæt på at afsløre et eller andet. Man kan spekulere på, om nogen pludselig besluttede at dysse det ned.

Det er værd at nævne, at Philip J. Klass, som i årevis har været meget skeptisk over for ufoer, var manden bag den omtalte udgave. Hverken *Aviation Week & Space Technology* eller *Jane's Defense Weekly* har senere fulgt op på sagen. De har formodentlig stadig berøringsangst over for begrebet ufoer. Eller måske er der noget helt andet involveret? De er fortsat tavse.

Sammenlign deres tavshed med journalist George Knapps indsats. Her er en mand, som opnåede at få noget ud af Area 51. Meget af det tydede på, at man her gjorde sig store anstrengelser for at forstå og kopiere fremmed teknologi. Han talte med kongresmedlemmer, som blev forhindrede i at få svar på deres spørgsmål. Men ingen af de store blade har fulgt op på hans opdagelser.

Konklusion

Vi står i den situation, at vi ved, at nogle af trekanterne er vores (Chris Gibsons observation i 1989). Nogle af trekanterne er store. Nogle er små, og andre er ikke "vores". Hvis der er en enkel jordnær forklaring, må det være, at der eksisterer en skyggegruppe, sandsynligvis bestående af personer langt inde i militærteknologiens ekstremt hemmelige verden, som har deres egen dagsorden og arbejder uafhængigt af den siddende regering.

En person, som jeg har korresponderet med, og hvis bedømmelse jeg nærer stor tillid til, har fortalt mig, at han er "95 pct." sikker på, at et eller andet sted i denne ekstremt hemmelige verden har amerikanske militærfolk og videnskabsmænd udviklet en ny form for fremdriftsmekanisme. De har med andre ord løst problemet omkring tyngdekraften og er derfor mændene bag mange af trekanterne. En

anden person, som jeg anser for at være højt respekteret og troværdig, fortæller mig, at han finder det meget usandsynligt.

Da det er meget svært at skille skidt fra kanel, står jeg tilbage med et meget nagende spørgsmål: Hvis de amerikanske sikkerhedstjenester på et tidspunkt har opfundet en version af de flyvende trekanter, hvorfor findes der så intet bevis på, at de har været brugt i de seneste krige? Havde det ikke været meget nyttigt at anvende dem i Golfkrigen i 1991?

Der er selvfølgelig et svar på dette spørgsmål. De kan været brugt i al hemmelighed, så ingen har opdaget det. Eller militæret kan have vurderet, at det ikke var nødvendigt for at opnå en sejr, og det derfor var bedst at bevare hemmeligheden. Men det virker nu mærkeligt.

Jeg tror, at der er hemmelige, jordiske, trekanter et sted derude. Men for mig ser det ud som om, at de fleste af trekanterne måske ikke "er vores", de er fremmede af en eller anden slags. Hvad vi kan sige på nuværende tidspunkt er, at der endnu ikke findes en forklaring, som over for offentligheden bringer disse trekanter ned på jorden. Mange data mangler fortsat en fornuftig forklaring.

Noter

7. Projekt Triangles hjemmeside http://homepage.ntlworld.com/project_ft/

8. "Walter J. Boyne, *Beyond the Wild Blue, A History of the United States Air Force, 1947-1997*, St. Martin's Press, 1997, side 282.

9. "Belgium and the UFO Issue", US Department of Defense dokument, 30. marts 1990.

10. NIDS Triangle Research hjemmeside <http://www.nidsci.org/researchnews.html>

11. "Comparison of Unidentified Triangular or Deltoid Aircraft Location Patterns in Three Independent UFO Databases: NIDS, MUFON, and Larry Hatch". National Institute for Discovery Science, juni 2001. <http://216.128.67.116/pdf/triangularcraftdatabases.pdf>

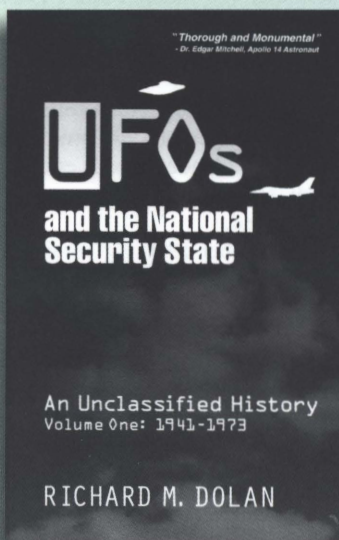
12. Se *Lighter than Air Solar*, <http://www.lvcm.com/walden/>

Se også:
www.nidsci.org/
www.larryhatch.net/

Kilde:

MUFON UFO Journal, maj 2004/-for & kmh

UFOs and the National Security State An Unclassified History. Volume 1: 1941-1973

SUFOI har købt en del af restoplaget af *UFOs and the National Security State*. Bogen udkom i april 2000 og er på 544 sider med både en omfattende litteraturliste og et godt noteapparat. Bogen er ud over at være en kronologisk ufo-historie-bog for perioden 1941-1973 rig på observationsberetninger, klassiske hændelser og ufologiske sammenhænge, som ikke er set før.

Du kan sikre dig et unikt eksemplar af *UFOs and the National Security State* med Richard Dolans autograf ved at bestille bogen på kuponen side 23. **Prisen er kun 349,00 kr.**

Nedfald fra rummet, skypumpe, kondensstribe...?

Diskussionen gik højt på TV2 Vejret's debatsider på internettet i begyndelsen af november måned 2004, da Peter Lorentzen fra Køge fremviste sit foto af en solnedgang. Det er også et flot foto. Den markante hvide stribe foroven i venstre side af billedet virker ved første øjekast ret mystisk.

Blandt en lang række fotos af den smukke solnedgang den 7. november 2004 fik Peter Lorentzen dette billede i kassen. Den lille, lysende plet øverst i midten er blot en refleks i kameraets linse. Men hvad er den lysende, lodrette stribe foroven til venstre for solen?

(Foto: Peter Lorentzen)

Peter Lorentzen fortæller bl.a. om sine billeder:

"Jeg tog i alt 32 billeder i tidsrummet fra kl. 16.08 til 16.11, og 'tingen' er på billederne 5-22, som er taget i løbet af ca. 1 minut. Jeg er kun en sølle amatør, som ville fotografere en smuk, smuk solnedgang. Jeg var på cykel. Området er ved alléen ved Vallø slot, fotograferet i retning mod Herfølge. Åbne marker, så derfor var der meget stille.

Jeg opdagede først striben, da jeg kom hjem og ville kigge billederne igennem. Jeg opfatter det, som om noget er kommet igennem skyerne relativt hurtigt og har trukket en kondensstribe efter sig, som derefter opløses af vind og vejr. Men det er kun mit visuelle indtryk af billederne.

Det er rigtigt nok, at vi har mange fly i Køge, men jeg er dog sikker på, at hvis det havde været

et jagerfly, så havde jeg hørt det, da jeg er interesseret i fly og er opmærksom på det.

Og ja, jeg har da undret mig over, at jeg ikke bemærkede noget. Har tænkt, om det har været noget på linsen. Jeg cykler hver dag i naturen og kigger efter de specielle ting, så det er da lidt mærkeligt, at jeg ikke bemærkede noget? Men det var en fantastisk smuk og farverig solnedgang."

TV2 Vejret

De efterfølgende kommentarer på TV2 Vejret's debatside var mangfoldige, og spændte lige fra meteoritnedfald, nedfald af rumskrot, faldskærmsudspringer med røgfane efter sig, en skypumpe, en læk ballon der slipper gas ud – til toiletafald fra fly.

"Chris fra Aarhus" gik i debatten ind for et meteoritnedfald (en tidlig Leonide?):

"I går eftermiddag (09-11-2004) var jeg her i Aarhus N ved 16-tiden vidne til et stjernesud, der var synligt i dagslys. En kraftig lysende partikel tog i ca. 2 sekunder lydløst flugten ca. 30° over horisonten mod NØ. Efter at have gransket billedet nøje, er det bedste bud, jeg kan komme med (især på grund af den bratte afslutning i den nedre ende af 'streak'en'), at der ikke er tale om et kondensspor fra et fly. Eneste måde en sådan kan fremkomme efter en jetmotor, skulle være, hvis der har været en inversion lige præcis i det luftlag, hvor sporet slutter. Der er desuden vinklen på skyggen på skyen, set i forhold til solen: Det kan bare ikke lade sig gøre, at den falder den vej, medmindre der er tale om en vertikal stribe. Nej, jeg tror, der er feset en bette sten gennem atmosfæren, lige inden billedet blev taget, og at den netop er brændt op, dér hvor sporet slutter."

Flere af debattørerne var inde på, at der – på trods af det mærk-

Udsnitsforstørrelse af Peter Lorentzens foto med den lysende stribe og dens skygge fra solen kastet op på skylaget.

AF OLE
HENNINGSEN

værdige udseende – kunne være tale om en kondensstribe fra et fly, hvilket blev heftigt diskuteret. Debatten kan i sin helhed ses på denne adresse: <http://vejret.tv2.dk/article.php?id=1547560>

Fotografen tilføjer

Efter nogle dages debat på internettet tilføjede Peter Lorentzen bl.a.:

”Jeg er meget åben over for løsninger. Jeg har som nævnt ikke nogen erfaring med dette, men synes bare, at det er lidt sjovt. Men jeg må indrømme, at jeg nok holder mere på, at det kan være noget fra rummet, som enten er brændt op eller opløses.

For mig at se er striben lidt for lodret og lang, til at det kan have været et jagerfly på vej ned, men intet er umuligt. De sidste billeder viser jo bare, at striben ændrer sig og opløses af vejr/vind. Den stopper også så brat, som om noget er brændt op eller opløst. Men det bliver sikkert aldrig helt løst, hvad det er/var.”

Peter Lorentzen sendte endvidere 4 af sine fotos til amerikanske dr. Tony Phillips fra www.spaceweather.com og bad om en kommentar. Men der kom dog aldrig nogen reaktion fra den side.

SUFOI's fotokonsulent ind i billedet

En af debattørerne, Richo Andersen fra Nakskov, er en god bekendt af SUFOI. Han har sin egen detaljerede vejrhjemmeside på adressen www.webvejr.dk. Han gjorde os opmærksom på billedet, som vi straks lod gå videre til SUFOI's fotokonsulent, fhv. pilot og overflyveleder Hans Bødker. Han meldte hurtigt tilbage og konstaterede, at der var tale om en contrail (en kondensstribe) fra et fly:

”Har set lidt på dette billede og læst kommentarerne på debatforum. Man må sige, at der er mange fantasifulde bud, men jeg er nu ikke i tvivl om, at der er tale om en contrail fra et fly, der flyver mod den nedgående sol.

Selv om jeg har set nogle af debattørerne gøre opmærksom på, at der ikke er nogen flyveplads i nærheden af Køge, så vil jeg stadig hævde, at det er et fly, der trækker en contrail.

Den nedgående sol kaster endvidere en skygge på de høje cirrus-skyer, der i øvrigt har opadgående

spidser, hvilket vidner om, at der er en varmfront på vej.

Et fly i den højde har nået sin cruising-højde, hvilket ofte tager langt over 100 kilometer for et tungt lastet fly. Det er altså usandsynligt, at det skulle være startet fra en nærliggende flyveplads, og netop København og Køge området overflyves af mange fly, der er startet i Sverige eller Finland.

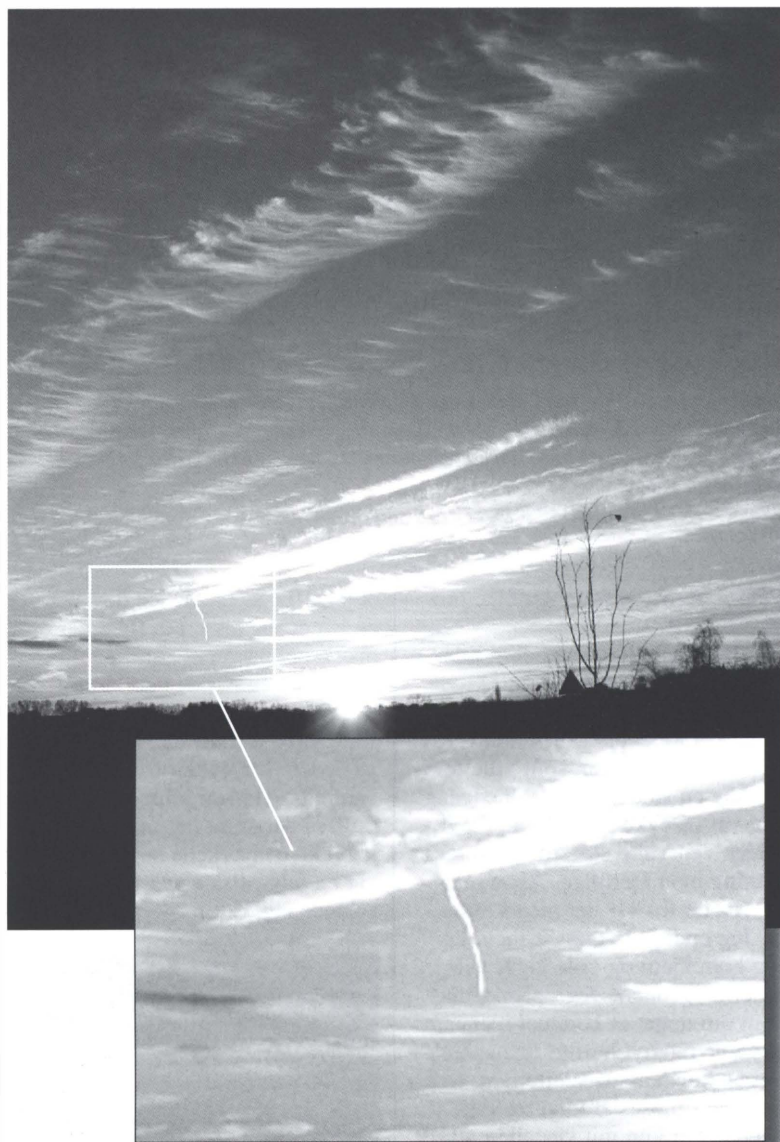
Folk er ofte ikke klar over, at man i klar luft kan se en contrail på flere hundrede kilometers afstand, og når den er belyst af den nedgående sol, vil det nærmest virke, som om den gløder. Flyet er derimod sjældent synligt, medmindre solen reflekteres fra vingen eller kroppen.

Der er for mig ingen tvivl om, at det er en contrail fra et fly, som

overflyver i stor højde,” slutter Hans Bødker sin redegørelse.

Fotografen Peter Lorentzen tilføjer:

”I øvrigt kan jeg fortælle, at jeg var derude igen den 11. november i ca. en time, og det vrimlede med fly. Talte mindst 20 fly i den time, jeg var der, så jeg må jo nok indrømme, at sandsynligheden for, at det er en contrail, er temmelig stor, selv om jeg har meget svært ved at se det, når jeg kigger på billedet. For mig ser det stadig ud som noget, der kommer lodret ned igennem skyerne. Jeg tog 139 nye billeder i dag, så det bliver spændende at se, om der er nogle nye, sjove ting på billederne.”

På udsnittet af et af de sidste billeder i serien, ses den hvide stribe deformeret, som det er almindeligt for kondensstriber fra fly.
(Foto: Peter Lorentzen)

Hvad er det for en kugle på himlen?

"Kan I fortælle mig, hvad det er for en kugle, man ser på himlen?"

Sådan startede Jørn Pilkjær, Rødby på Lolland, sin henvendelse til SUFOI, da han fremsendte et foto til www.ufo.dk den 22. september 2004 og fortsætter:

"Det ligner Månen, men er det ikke. Den gik nemlig ned kl. 16.33. Billedet af solnedgangen har jeg taget tirsdag den 7. september 2004 kl. 19.55 i stik vestlig retning mellem Rødby og Rødbyhavn, og jeg så intet unormalt under optagelsen. Jeg har yderligere sendt billedet til TV2Vejret for at få et bud på, hvad jeg har fotograferet, men de har nu ikke svaret."

En nærmere gennemgang af fotoet og dets billedoplysninger fortæller, at fotoet er taget med et digitalkamera af mærket HP PhotoSmart C935 på 1/60 sek., og der er anvendt blitz. Dette kan endvidere ses på billedet.

Den lysende runde plet på Jørn Pilkjærs foto skyldes nu ikke et stort, lysende objekt på himlen som fx Månen. Pletten er opstået, fordi der er anvendt blitz ved optagelsen. Apparatet har selv udløst blitz. Samtidig har der været en meget lille partikel i luften – støvkorn eller lign. – lige foran kameraet. Den lille – af blitzten oplyste – partikel aftegnes uskarpt pga. den korte

afstand til objektivet på kameraet, og bevirker derfor netop en sådan rund, lysende aftegning.

SUFOI har tidligere fået tilsendt flere fotos af denne type, og der er offentliggjort en detaljeret artikel om denne type fænomen i *UFO-Nyt* nr. 1/2004 med titlen "Orberne kommer".

Jørn Pilkjærs billede og forklaringen blev offentliggjort i SUFOIs elektroniske *UFO-Mail*, og det afstedkom flere henvendelser fra læserne. Efterfølgende blev billedet offentliggjort i *Lolland-Falsters Folketidende* den 9. oktober 2004 med overskriften: "Ufo-ekspert løste gåden om den mystiske måne".

UFO-Mails læsere reagerede meget forskelligt.

Beregning ønskes

O.G. i Vedbæk er meget kontant i sin kommentar:

"Den køber jeg ikke. Et støvkorn foran kameraet ville aldrig kunne ses som et objekt af den størrelse – og den skarphed. Kan vi venligst få en kvalificeret ingeniørmæssig beregning. Det her er rent pop."

Men efter at O.G. har haft lejlighed til at stifte bekendtskab med *UFO-Nyt* artiklen om "Orberne kommer", bøjer han sig for argumentationen og meddeler, at han er helt enig med artiklens forfatter og tilføjer: Partikler foran objektivet belyst af blitzlys kan fremkalde orbs.

Ikke støvkorn for øjnene

"Kan ikke passe til den kugle," skrev en anden af læserne, B, der fortsatte: "Er en letkøbt dom. Det er nøjagtigt den kugle, som min kone og mig så på en eftermiddag med klart solskin. Har sendt ind til jer og forespurgt, hvad det kunne være? Så stadig et ufo. Tror ikke på, at vi havde støvkorn for øjnene i måske fem minutter. Og det var ikke Månen, da den stod fem streger fra kuglen, vi så. Så på den igen."

Solspejlinger?

B. Nielsen fra Stubbekøbing skrev: "Ang. Jørn Pilkjærs observation den

AF OLE
HENNINGSEN

Jørn Pilkjærs flotte billede af vesthimlen efter solnedgang viste en usædvanlig aftegning.

Form og udseende på denne forstørrelse bekræfter, at der var tale om en lille partikel i luften, oplyst af blitz nær kameraet.

7. september af en rund skive på himmelen, der ligner Månen. Sammenlignelig med en tidligere observation, som jeg sammen med en gruppe andre unge havde i ca. 1974 over Grønsund.

Solen var gået under horisonten og spejlede sig i solskiver på himmelen i styrke som Månen. Solspejlingerne på himlen vandrede fra syd mod nord. De kom fra Falster og gik mod nord over Grønsund. Over sjælland ca. 15 km ude bøjede de af og gik mod vest.

De solspejlinger, vi så, startede med en enkelt skive 2-3 gange, og blev derefter til 2 skiver som parvist fulgtes ad på himlen. Ved afslutningen blev det igen til en enkelt et par gange. Hvorefter det ophørte. Alt sammen, mens det mørknedes.

Jeg tror selv, at det var solspejlinger, som er gået ind under nattehimmelen og op under de øverste lag i atmosfæren.

Jørn Pilkjær's foto fra den 7. september kan udmærket godt have været en solspejling på himlens fugtige lag, som reflekterer den runde skive tilbage mod jorden. En spejling i luftlagene vil ikke stå helt skarpt," slutter B. Nielsen sin henvendelse sammen med en skitse af, hvordan en sådan spejling skulle kunne foregå.

Henvendelse til DMI

UFO-Nyts redaktion har sendt betretningen og tegningen videre til DMI – Danmarks Meteorologiske Institut – med en forespørgsel om, hvorvidt en sådan type af spejlinger kendes af meteorologerne.

Klimatolog John Cappelen siger til UFO-Nyt:

"Jeg er overbevist om, at fotografen har taget et billede af en smuk solnedgang (hvad man ikke

Solsøjle fotograferet af Jens Sveistrup, Birkerød, med et Canon EOS 5000 38-76 mm på Fuji Color 200 ASA.

bør bruge blitz til) og bagefter opdaget 'fænomenet'. Forklaringen må være, at en partikel, evt. et lille insekt, har været tæt på objektivet. Når partiklen ikke er i fokus, vil den blive gengivet som det, man i optikken kalder en spredningscirkel, en lysplet med perfekt cirkulær afgrænsning.

På billeder taget med blitz i Qanaq i en meget kold polarnat har en af mine kolleger, Leif Rasmussen, set sådanne lyspletter i stort tal. Årsagen var her ganske små og ellers næsten usynlige iskrystaller i luften.

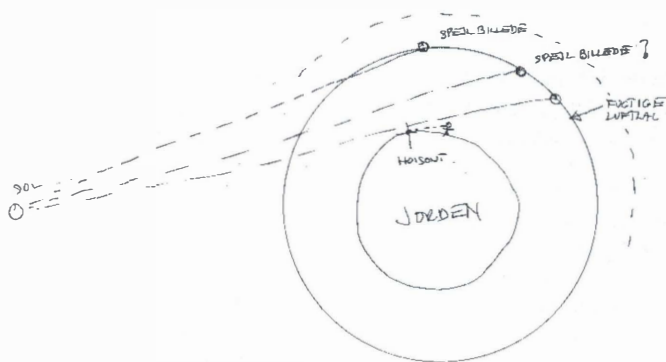
Spejling af Solen efter solnedgang i højtliggende isskyer (cirrus), hvor iskrystallernes spejlende flade er horisontal, er et velkendt fænomen, men vil altid have karakter af en diffus vertikal lyssøjle – en såkaldt solsøjle," slutter John Cappelen fra DMI's Sektion for Vejr- og Klimainformation sit svar til UFO-Nyt.

Så en såkaldt solspejling kender man ikke til på DMI, og en solsøjle

ser helt anderledes ud end beskrevet.

Lille partikel i luften

Fotoekspertes er altså enige i SUFOI's konklusion om, at der på Jørn Pilkjær's foto er tale om en meget lille partikel i luften – fnug, støvkorn el.lign. – lige foran kameraet. Den lille – af blitzen oplyste – partikel aftegnes uskarpt netop på denne måde pga. den korte afstand til objektivet på kameraet.

B. Nielsens tegning af hvordan den omtalte spejling kan være foregået.

Send fotos til UFO-Nyt

Vi er interesseret i at se, hvad der fotograferes rundt om samt i at modtage kommentarer fra læserne, så har du taget lignende fotos – eller måske helt andre med mærkelige ting på – vil vi i Skandinavisk UFO Information meget gerne kigge nærmere på dem.

Fotos og oplysninger kan fremsendes via info@sufoidk.dk. Fotografier skal fremsendes i original stand, hvis der er tale om digitale fotos. De må ikke først være redigeret i et billedbehandlingsprogram.

Almindelige papirfotos og originale negativer kan fremsendes til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

Ufoerne over Mexico

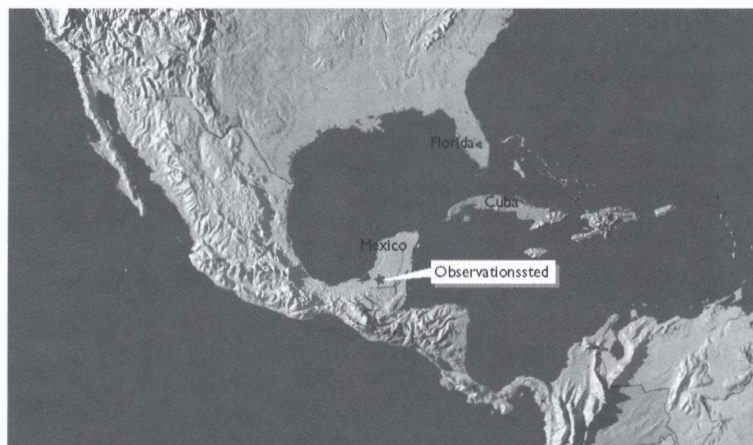
En analyse udført af fremtrædende eksperter viser, at der kan være en jordnær forklaring på de mystiske objekter filmet over Mexico i marts 2004.

En nu klassisk ufo-video blev optaget om eftermiddagen den 5. marts 2004 i det sydlige Mexico, over delstaterne Chiapas og Campeche. Et Merlin C26, et fly fra SEDNA – det mexicanske forsvarsministerium – var på en rutinepatrulje for eventuelt at afsløre narkosmugling og andre illegale aktiviteter. Flyet var udstyret med et Star SAFIRE II infrarødkamera fremstillet hos FLIR Systems i Portland, Oregon. I 3.500 meters højde optog det infrarøde kamera en sekvens med uidentificerede objekter. På et tidspunkt var der i alt 11.

Ufoerne fremstod (ligesom så mange andre formodede ufooptagelser) blot som klare lyspunkter uden detaljer af nogen art. De afveg dog fra mange andre ufoobservationer, da de kun kunne ses i det infrarøde spektrum og ikke med det blotte øje. Infrarødsystemer som Star SAFIRE II registrerer elektromagnetisk stråling i 3 til 5 micron-området med en opløsning på 640 x 480 pixels. Objekternes udseende afhænger af det filmedes temperatur. Det betyder, at objekter varmere end baggrunden ser ud til at være selvlysende. Udstyret kan både optage billeder digitalt og på almindelige videobånd, som dog har en ringere opløsning, hvilket er tilfældet her.

Infrarødsystemer er meget nyttige til brug i dagslys, især i et fugtigt klima hvor sigtbarheden er meget ringe, da infrarød stråling trænger lettere gennem atmosfæren end synligt lys. Disse objekter blev optaget som meget tydelige i det infrarøde spektrum, hvilket tyder på, at de var meget varme. Men pga. manglende oplysninger om udstyrets data er det ikke muligt at beregne de aktuelle temperaturer.

For at få et bedre kendskab til udstyret og de omstændigheder, som filmen var optaget under, kontaktede jeg John Lester Miller, forfatter til over 40 videnskabelige artikler og fire lærebøger om infrarød- og elektro-optisk teknologi. Han er også aktiv medlem af Ore-

AF ROBERT
SHEAFFER

(Kort: Henrik
Klinge Pederen)

gonians for Rationality [1]. Han forklarede:

”Det, at ufologerne påpeger, at objekterne ikke kunne ses visuelt, giver ingen mening. Disse systemer er konstrueret til kun at registrere objekter, som ikke kan ses med det blotte øje. Det ville rent ud sagt være spild af skatteborgernes penge at udstyre et fly med udstyr, som ikke kunne registrere objekter, der er usynlige for det menneskelige øje. Hvis øjet kan se alt det, som IR-sensoren kan se, ville det være meget billigere og mere effektivt at placere et par menige soldater med kikkerter om bord i flyet. Men det er ikke tilfældet. Ved at registrere den infrarøde, elektromagnetiske stråling, der opstår som følge af forskellige temperaturer, får man et helt andet billede. For eksempel kan man på et infrarødt billede meget let se mennesker og dyr på mange kilometers afstand om natten, hvilket hverken øjet eller CCD-celler kan. Dertil kommer, at jo større bølgelængde det infrarøde lys har, jo lettere trænger det gennem atmosfæren. Derfor har mange kommercielle fly fået installeret infrarødt udstyr som hjælp for piloterne.

Disse billeder blev taget under de værste tænkelige forhold. Hede, fugt og delvist skyet over både land og hav, og under den termiske ustabilitet, der er ved solop- og nedgang. Det er meget vanskelige

atmosfæriske forhold at tage gode og nøjagtige billeder i. Forholdene påvirker i høj grad kvaliteten af billeder taget i det synlige spektrum, og også i større og mindre grad billeder taget i det infrarøde spektrum. Under disse forhold er det ikke mærkeligt, at det var umuligt at se noget med det blotte øje, og at de infrarøde billeder er uskarpe og forvrængede.

Det lille objekt under hovedobjektet kan være refleksioner fra havet eller landjorden (almindeligt i det infrarøde område) eller et spejlbillede. Den slags fænomener ses typisk under sådanne omstændigheder. Lysets afbøjning i atmosfæren kan også have betydning.

Alt tredimensionelt, som overføres til en todimensionel flade (malerier, fotografier, tv-billeder eller infrarøde billeder på en skærm), mangler visse informationer om dybde. Det er umuligt drage nogen slutning ud fra et billede, som er baseret på lys eller størrelse, med mindre lyset og størrelsen er kendte faktorer, og de atmosfæriske forhold er kendte. Det samme gælder sensorens indstilling. Der er simpelt hen for mange ukendte faktorer til, at man kan løse ligningen.

Malere og fotografer har længe udnyttet menneskets tendens til forestille sig dybden i et todimensionelt billede. I infrarøde sensorer bruger man af den grund ofte la-

serudstyr til at skabe dybden, men det gjorde man ikke i det udstyr, som optog de nævnte billeder. Den bedste måde at måle afstanden på er ved hjælp af radar.”

I et par tilfælde oplyser man, at de uidentificerede objekter dukkede op på radaren. Position og antal af radarekkoer kom imidlertid ikke så tæt på de infrarøde, så det kunne ikke være de samme. Så det var altså ikke objekterne optaget på video, som blev set på radaren. Dette er ofte tilfældet, når visuelle ufoobservationer (eller som i dette tilfælde infrarøde observationer), bliver ”bekræftet” af radar. Radar-dataene fra flyet blev desværre ikke optaget, så vi har kun besætningens oplysninger. Den militære radaropretor i byen Carmen blev kontaktet, men han kunne ikke se de ukendte objekter [2].

Ufo-forskeren Brad Sparks plottede den retning og afstand, som flyets radar registrerede, ind på et kort og opdagede, at nogle af ekkonerne måtte komme fra Yucatan motorvej 186. Han mener, at objekternes hastighed målt af radaren (52 knob, eller 96 km/t) passer godt med lastbilers hastighed. Han konkluderede, at nogle – måske alle de objekter der blev set bevæge sig på radaren – var lastbiler på motorvejen [3]. Mange slags objekter, både flyvende og på jorden, kan dukke op som mål på et flys radar og infrarøde sensorer.

Videobåndene blev overdraget til Jaime Maussan – en kendt mexicansk tv-journalist, som har skabt sin karriere på sensationer om formodede ”uforklarlige mysterier”. Maussans journalistiske arbejde spænder fra det sensationelle til det absurde. I år 2000 talte han fx på en ufo-kongres om ”glødende ikke-jordiske”, som blev set overalt i Mexico. Han påstod endda, at han selv havde set en. Han viste også et foto af en formodet fremmed ”livsform”, som Apollo 11 astronauterne angiveligt skulle have mødt på Månen. Væsenet gik under navnet ”El Hombre de la Luna”. [4]

Hvis man forventede en objektiv bedømmelse af objekterne på videoen, var Maussan nok den sidste person, man skulle have givet den til. Det var faktisk også det, som Ratil Trejo Delarbre skrev i en leder i den indflydelsesrige mexicanske avis *La Cronica de Hoy* den 17. maj 2004.

Den 11. maj 2004 holdt Maussan en pressekonference, hvor

han fremhævede videoen som et sensationelt mysterium. Maussans historie fandt vej til alle klodens nyhedsmedier, deriblandt Associated Press, CNN, Reuters, MSNBC, USA Today og Fox News. Han var også hurtig til at vise videoen i sit tv-show og på en web-side [5]. Web-siden er fyldt med en blanding af informationer og misinformationer om objekterne. Der står, at de ”haloer”, man kan se rundt om objekterne, er bevis på et meget kraftigt magnetisk felt. Og det bliver værre med andre ting om objekternes ”frekvens” og ”hvirvel” såvel som deres formodede ødelæggelse af ”entropien” – alt sammen en gang pseudovidenskabeligt vrøvl.

Desværre kom mange, som udgiver sig for at være skeptiske, med overilede erklæringer om objekterne, og kastede på den måde et dårligt lys over alle ufoskeptikere.

Urania Astronomical Society i staten Morelos sagde til avisen *El Universal* den 13. maj, at de filmede ufoer kunne være en gruppe vejrballer. Dr. Julio Herrera fra Mexicos National Autonomous University sagde til Associated Press, at ufoerne var elektriske udladninger i atmosfæren – en teori som ikke giver nogen mening. Nogle dage senere kaldte han dem ”kuglelyn”. Rafael Navarro fra det samme universitet sagde på en pressekonference den 14. maj, at ufoerne var lysende gnister af plasma-energi. Den mexicanske astronom Jose de la Herrin mente, at det stationære objekt kunne være meteordele.

Ufologerne triumferede og gjorde nar ad disse absurde forklaringer og fik det til at se ud, som om skeptikerne var håbløse uvidende fjoler, der ikke kunne genkende et fremmed rumskib, når de så det. Det er intet galt i at sige: ”Jeg har endnu ikke modtaget nok informationer til at kunne fortælle, hvad det er for objekter, men jeg er sikker på, at når jeg får flere oplysninger, kan jeg finde en almindelig forklaring.”

Den 20. maj havde nogle skeptiske analytikere fundet en mulig kilde til objekterne: flammer fra boreriggene i Campeche Bugten. Denne region er centrum for Mexicos olieindustri med mere end 200 oliekluder og ni boreplatforme – mange af dem tæt på byen Carmen. Man kan høre, at en af stemmerne på videoen siger, at objekterne er ”ved Carmen”. Man kan godt tænke sig, at der midlertidigt er blevet

brændt naturgas af ved oliekluderne – men man ved også, at der ved olieudvindingen i regionen brænder flammer konstant. I området er der også anlæg, som fremstiller meget store mængder damp, der pumpes ned i undergrunden for at øge trykket og derved få olien til at flyde lettere.

En anonym ”udendørsarbejder” på boreriggene skrev på en miljøforkæmperhjemmeside www.myoutdoorjournal.com:

”Hver dag, mens jeg arbejdede, kunne jeg på så stor afstand, at det var næsten utroligt for det blotte øje, se flammerne brænde. Jeg har fået fortalt, at ved alle kilderne brænder man gassen af for at få råolien til at flyde. Fra hver produktionsplatform er der boret mindst 12 rør ned i havbunden i forskellig dybde. På hver platform er der en flamme – på nogle to – som brænder 24 timer i døgnet 365 dage om året. ... Når man om natten ser tværs over Campeche Bugten, ligner det en skovbrand ude af kontrol, lige meget i hvilken retning man kigger. Den sorte røg driver ud over området og hører aldrig op!”

Den 26. maj kom kaptajn Alejandro Franz fra den private mexicanske ufoorganisation Alcione til den samme konklusion. Han er noget mere skeptisk end Maussan og hans kolleger. Franz, en forhenværende pilot, som har fløjet meget i den omtalte region, skrev i det meget læste online forum *UFO Updates*:

”Cantarell området eller Cantarell komplekset, som befinder sig 80 km ude i Campeche Bugten, er det største oliefelt i Mexico. ... Objekterne (lysene) er faste punkter med en mørk baggrund (havet), mens kameraet om bord følger lysene, der kommer fra en meget kraftig lyskilde ... lysene kommer fra flammer på de stillestående boreplatforme (passiv ild) placeret i Den mexicanske Golf mellem 50 og 90 km fra byen Ciudad del Carmen, hvor objekterne i mindst ét tilfælde på FLIR eller radar angiver, at det er lige over Ciudad del Carmen.” [6]

På Alcione-hjemmesiden bringer Franz en del oplysninger om og mange billeder af Cantarell oliefeltet og de altid brændende flammer. Ingen fornuftige mennesker vil efter at have set hans billeder af flammerne fra oliefelterne og sammenlignet dem med de infrarøde ufoer fra videoerne afvise den mulighed,

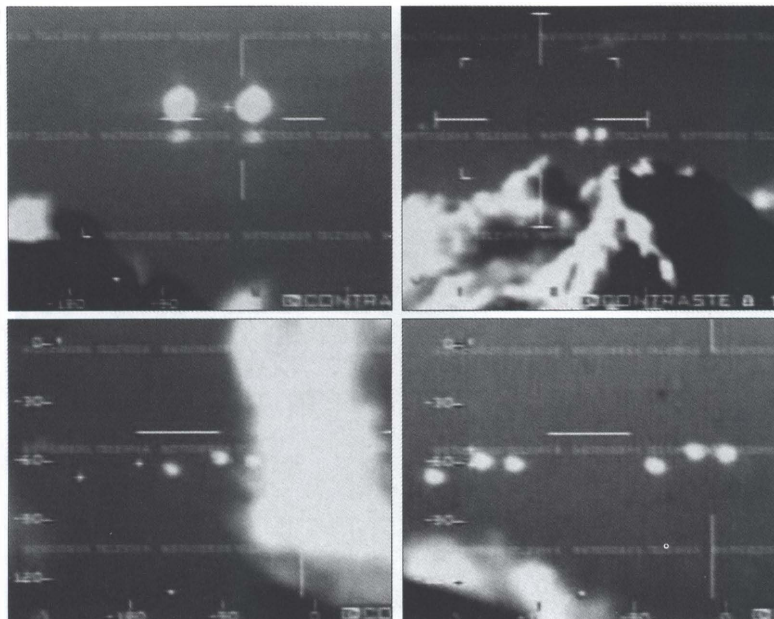
at der er tale om en og samme ting.

Franz tager fejl, når han antager, at flyet var på vej mod nord på det tidspunkt, videoen blev taget. Flyet var på vej mod øst med en kurs på omkring 80 grader. Det er blevet bekræftet af en hændelse 26 minutter inde i den 30 minutter lange videosekvens. Mandskabet blev kortvarigt overrasket over billedet af det store runde objekt på Star SAFIRE II. De zoomede ind og så, at det var Månen, der stod op. "Månen, er det ikke Månen?" griner de. Månen stod op omkring kl. 17.20, dér hvor de befandt sig på 75 grader vest. Da Star SAFIRE II's retning i forhold til flyet var omkring -5 grader (lidt til venstre for ret fremad), bekræfter det, at flyet havde en kurs på 80 grader. Det har måske, eller måske ikke, betydning, at Solen på det tidspunkt befandt sig i retningen 260 grader – altså lige bag flyet.

Star SAFIRE II registrerede hele tiden objektets højde og retning i forhold til flyets position. Ufoets højde er inden for en til to grader over horisonten i forhold til flyet. Besætningen sagde, at objekterne var i samme højde, dvs. ved horisonten. Et flys højde ved "flad flyvning" afhænger af en række faktorer, inklusive dets hastighed, trim, krængningsvinkel, indstilling af flapperne, spoilerne osv. Hvis flyet foretog en stigning på en til tre grader fra vandret (typisk for normal flyvning), skal det testes ind på højdemarkeringen på den infrarøde sensor. Det betyder, at en "nul stigning"-indtastning på sensoren viser, at den peger under horisonten, når den peger bagud.

Under den største del af ufoobservationen blev retningen til objektets aflæst til omkring -134 grader. Det er ca. kl. 07.00-position – altså bag flyet. Plottet ind på et kort med flyets position og kurs peger dette i retning af komplekset af borerigge ved den største oliekilde i Campeche Bugten.

På videoen kan man se objekterne lige over vandet, men det er svært at bedømme deres højde over havet og deres relative bevægelse i forhold til havet. Da de to klare ufoer ses bag dunede skyer (øverst på fotoet), er det infrarøde kamera sat på medium zoom, hvilket giver en åbningsvinkel på 3,4 til 2,6 grader. Vi kan se de to store borerigge. Kort efter slår operatøren over på en kraftigere zoom, så åbningsvinklen bliver på blot 0,04 til 0,03 grader. Det gør objekterne ni gange

Øverst ses infrarødbilleder af de to "ufoer": Olieudvindingsplatforme med meget varme flammer set med medium zoom. Nederst i billedserien de samme "ufoer" med maksimum zoom: Man kan nu se de enkelte flammer fra hver oliekilde.

større. Man kan se resultatet nederst på billedserien, hvor flammerne fra hver borerig ses, hvilket giver ni eller flere "ufoer". Når man sammenligner denne flamme med fotoet på Alcione hjemmesiden, som viser et foto af flammerne på boreriggen taget i dagslys, vil man se, at de passer meget godt sammen.

Objekterne ser ud til at bevæge sig i forhold til skyerne, som passerer foran dem. Det giver en illusion af bevægelse. Det er imidlertid flyets bevægelse i forhold til skyerne samt skyernes bevægelse, der får de forstørrede lys til skifte position i forhold til skyerne. Da retningen til objekterne ikke ændrer sig nævneværdigt, mens de bliver filmet, står det klart, at objekternes tilsyneladende bevægelse i forhold til skyerne primært skyldes flyets bevægelse i forhold til skyerne, og ikke at objekterne flytter sig.

Denne situation opstår tit, når man bruger teleobjektiv på et videokamera og filmer fx fjerntliggende bjerge. Mens man holder kameraet rettet mod bjergene, går man hen ad en træbevokset sti. Træerne vil så få en tilsyneladende vinkelret bevægelse (eller optisk flow) som følge af kameraets bevægelse, mens bjergene nærmest står helt stille. Når man er træt, stresset, desorienteret og begrænset til at se et tredimensionelt billede på et todimensionelt display, er det let for besætningen at blive forvirret angående, hvad der egentlig bevæger sig. Alle ufoerne filmet med Star SAFIRE II befinder sig på den venstre side af flyet, i retning mod Den mexicanske Golf.

De fleste i en retning på omkring -134 grader.

Med hensyn til kvaliteten på det vi ser på billederne på ufo-videoen, forklarer Miller:

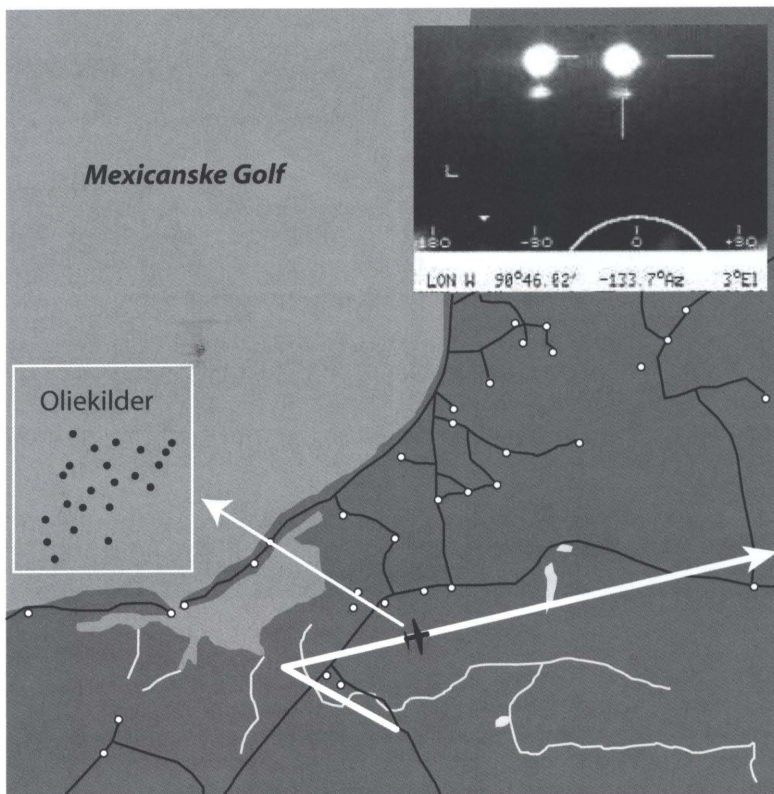
"I modsætning til CCD'er (charge-coupled devices – et fotodetektorsystem som bruges i videokameraer og digitale fotografapparater) er infrarødt udstyr i fly forsynet med sensorer, der på pixel-niveau virker på en anden måde. Normalt indstiller brugeren udstyret, så det fungerer på en måde, der er tilpasset den enkelte opgave. Hvis ikke det bliver gjort, får man ikke de ønskede billeder.

I 1990'erne fik man udstyr, der gjorde den infrarøde fotografering bedre. Det drejede sig både om sensorer og optik. Resultatet blev, at man kunne korrigere farverne. Samtidig blev udstyret mindre og ikke mindst billigere.

Desværre er outputtet fra de infrarøde sensorer optaget i et standard videoformat (fx NTSC eller PAL). Det var almindelige videostandarder, da udstyret blev designet. Det infrarøde udstyr har et dynamisk område på 13 eller 14 bits, men billedbehandlingsprogrammet komprimerer dette dybe område på en nonlinear måde og frembringer et forskønnet billede på seks eller otte bits til displayet og videooptagelsen. Med andre ord, der går desværre en del informationer tabt.

Det er det samme ved camcordere. Kompressionen er tilpasset motiv og detaljer, men indstillingerne bliver ikke registreret. Dette sammen med andre faktorer som

Merlin C26-flyets rute. Ser man bagud i en vinkel på -134 grader, kigger man mod boreriggene ved Campeche Bugten. De formodede "radar-ufoer" befandt sig i modsat retning – foran flyet. Nogle af dem var muligvis lastbiler på Yucatan motorvejen. (Kort: Henrik Klinge Pedersen)

atmosfæriske forhold udelukker de luftbårne infrarøde systemer fra at registrere præcise data, i modsætning til håndholdte termografiske og videnskabelige kameraer. Fra et videobånd kan man ikke få nogen radiometriske data, så det er alt sammen behandlet på en ukendt måde med en nonlinear og tilpasset algoritme for at få et så tydeligt billede som muligt på et almindeligt tv. Det er også sådan, at enhver kopi, som man tager, forringer kvaliteten af det optagne, og alle formater (DVC, SVHS, VHS osv.) har deres egen måde at behandle dataene på, hvilket gør pålidelige videnskabelige målinger umulige."

Ufo-troende, som deltager i online-debatten på *UFO Updates* har gjort nar ad den velbegrundede forklaring, at de mexicanske ufoer var flammer fra oliefelterne i Den mexicanske Golf. Samtidig har mange fremtrædende "ledere" af forskellige ufo-grupper meget respektløst leet ad forklaringen, som de finder absurd.

Ufo-forfatteren Ray Stanford har spottende sagt "flammer fra borerigge sporet på radar nær flyets højde", hvilket ikke er rigtigt. Sandheden er, at radarmålene befandt sig i en helt anden retning og var fjerne objekter nær horisonten og måske helt nede ved jordoverfladen.

Roswell-forkæmper David Rudiak sagde grinende "usynlige, flyvende oliekluder", mens Alfred Lehmborg har udtalt, at skeptikerne lige så godt kunne foreslå "højtflyvende fyrtårne og gasfyldte pelikaner". Andre nævner alfer, engle, brændende måger osv.

Jaime Maussan hævder, at flammerne fra oliekluderne ikke kunne være synlige, da de var 125 til 200 km eller længere borte. Han forsømmer at nævne, at fra en højde på 3.500 m er horisonten synlig i en afstand på 211 km, og at atmosfærisk refraction (afhængig af meteorologiske forhold) typisk forlænger denne afstand, hvilket flammernes højde over havet også gør.

Kilde:

Skeptical Inquirer, september/oktober 2004/-for

Noter

1. Miller er forfatter til lærebogen *Principles of Infrared Technology: A Practical Guide to the State of the Art*. (Kluwer Academic Publishers, 1994) og *Photonics Rules of Thumb* (McGraw-Hill, 2004) samt to supplerende versioner af *Photonics Rules of Thumb* (McGraw-Hill 1994 and 2003).

2. Information fremlagt af Jaime Maussan.

Se www.virtuallystrange.net/ufo/updates/2004/may/m26-003.shtml

3. Se www.virtuallystrange.net/ufo/updates/2004/jun/m01-002.shtml

4. Angående Bay Area UFO Expo, San Jose, Californien, September, 2000. Se "Reptoids and Martians invade Silicon Valley" by Robert Sheaffer, *Skeptical Inquirer*, januar 2001.

5. Se Maussans hjemmeside om videoen på www.ovnistv.tv/noci-mayo/n_11mayo_reporte.htm.

6. Se Franz' originale udgave på www.virtuallystrange.net/ufo/updates/2004/may/m27011.shtml. Alciones hjemmeside hedder www.alcione.org.

7. Se www.istp.gsfc.nasa.gov/scargaze/Shorizon.htm, hvor der er en forklaring på, hvordan man beregner afstanden til horisonten som en funktion af højden.

Robert Sheaffer er medlem af CSICOP og har længe været skeptisk uforsker. Han er forfatter til *UFO Sightings* (Prometheus Books, 1998). Hans hjemmeside om ufoer og andet set fra en skeptisk synsvinkel: www.debunker.com

Læs også om Mexico-ufoerne i *UFO-Nyt* nr. 3/2004 side 4-8.

De leder efter ET

De er ikke iklædt vaskebjørnshuer, selv om de vader rundt i vildniset og leder efter de yderste grænser.

Resultaterne, planerne og drømmene hos vore dages rumindustri fremlægges hvert år på en gigantisk kongres kendt som International Astronautics Congress (IAC). I en hel uge sværmer tusindvis af raketeksperter, folk fra rumagenturerne og satellitbyggere som bier omkring en krukke honning i IAC's store haller for at finde de mest interessante foredrag og seminarer. Blødepelshatte og store jagtknive er yt, mens italiensk tøj og mobiltelefoner er in. Der er faktisk ikke – når man ser bort fra det skræddersyede tøj – den store forskel på vor tids pionerer og de pionerer, der erobrede det vilde vesten: De tiltrækkes alle af risikoen, spændingen og det forførende eventyr.

Siden 1971 har SETI været en del af IAC, og det bliver i almindelighed fejret med en hel dags præsentationer af de seneste data, teknologien og den sociale betydning, som søgningen efter ikke-jordisk liv har. Kongressen i 2004 blev holdt i Vancouver, en canadisk by der ligger som en juvel fanget mellem bjergene og havet. Ret passende har Vancouver fået sit navn efter en af det 18. århundredes største opdagelsesrejsende.

SETI-præsentationerne gik lige fra de seneste teleskopopdagelser til det sprog, som ET vil bruge som signal. En omfattende gennemgang af dette materiale ville højst sandsynligt sætte læsernes tålmodighed på en hård prøve, så jeg har valgt kun at skrive om nogle få af emnerne.

University of Californias SETI forskning er fortsat meget omfattende. Nyuddannede Aaron Parsons beskrev, hvordan Berkeley-gruppen foretager en optisk SETI-søgning, som gør brug af et Leuschner 30" teleskop (der står på en bakke omkring 20 km øst for San Francisco). Med det har de undersøgt 7.500 stjernesystemer og 132 galakser. Lige som ved andre optiske projekter ser man efter nanosekund blink (en-milliardendedel af et sekund eller mindre), som kortvarigt overstråler lyset fra en stjerne.

En anden metode er at søge efter pulser – af radiosignaler frem for lys – hvilket Berkeley teamet også er begyndt på. De kaldes astropulser og vil kræve meget følsomme modtagere og kraftige computere, hvis man skal registrere dem, da det drejer sig om meget tynde, varme gasskyer i det interstellare rum, der udsender meget kortvarige, spidse pulser med meget svag styrke, hvilket gør dem vanskelige at opfange.

Berkeleys flagskib inden for SETI-forskningen er SERENDIP V, et projekt som kører på det store Arecibo radioteleskop. Det er herfra, at dataene til SETI@home screensaveren kommer. SERENDIP V's modtagere lytter på næsten en milliard kanaler (det er uden tvivl mere end din lokale udbyder af kabel-tv kan levere), og breder sig over 300 MHz pr. kanal. Til sammenligning er det omkring 50 gange så meget som en almindelig tv-kanal.

Omkring 1 pct. af SERENDIP's data er fordelt blandt de mange SETI@home abonnenter, hvis computere forsøger at analysere dem. Over 5 millioner mennesker har downloaded denne populære screensaver, og hver dag kommer

der 2.000 nye til. SETI@home's kollektive regnekraft svarer til en 65 teraflop maskine, hvilket gør den til verdens største computer. Den platform, som understøtter screensaveren, står for at blive taget i anvendelse til andre vigtige projekter såsom cancer-forskning, proteiners sammensætning og vejrmødelles.

Dave DeBoer fra SETI Institute fremlagde sidste nyt om Allen Telescope Array, ATA, som for tiden bliver opført i det nordlige Californien. I den nærmeste fremtid vil ATA antennearrangementet bestå af 32 paraboler – et antal der gør det muligt at begynde på nogle af de første seriøse projekter. Ved siden af en kort liste over vigtige studier vil ATA-32 påbegynde SETI-opgaverne med at skanne Mælkevejens centrale plan. Der er stjernetætheden størst, så det er et godt sted at begynde.

Arbejdet med fundamentet til den første ATA parabol er i fuld gang.

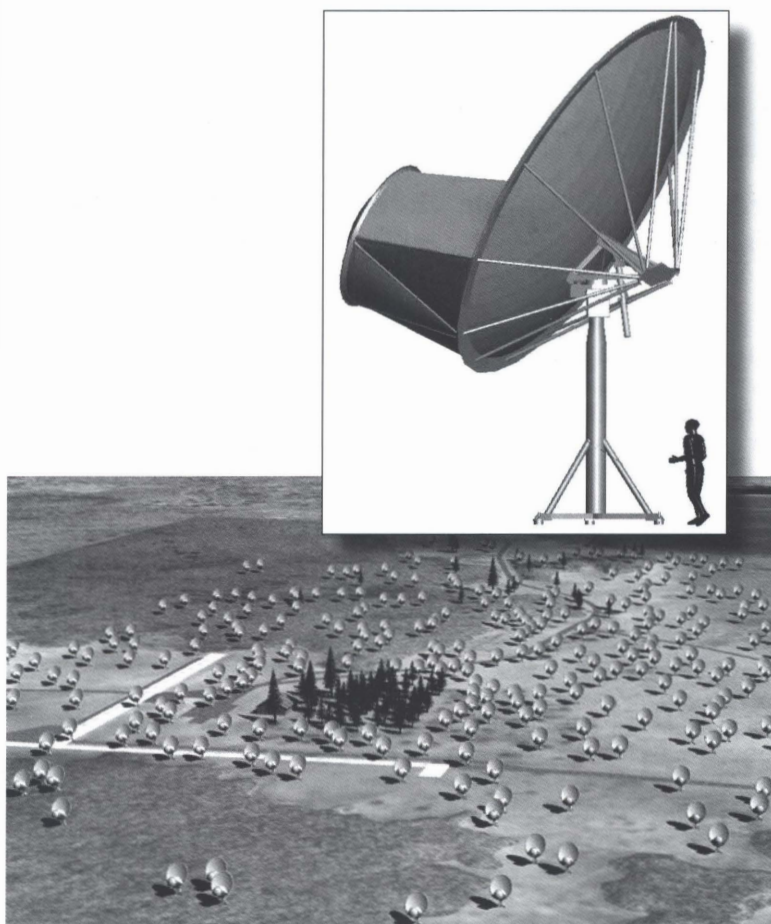
Takket være dens specielle hard- og software vil ATA-32 være i stand til at se på 16 steder på himlen på samtidig. Med andre ord: Til forskel fra tidligere tiders SETI-eksperimenter vil dette teleskop være i

AF SETH SHOSTAK,
SETI INSTITUTE

Arbejdet med fundamentet til den første ATA parabol er i fuld gang.

Når alle ATA paraboler er opstillet, udgør de en skov af 350 antenner rettet mod det ydre rum.

stand til at undersøge mange himmellegemer på én gang. Hvis ATA bliver udvidet med i hundredvis af antenner, vil det virkelig blive noget, der rykker, og mange gange kraftigere end fortidens SETI-udstyr.

Når alle ATA paraboler er opstillet, udgør de en skov af 350 antenner rettet mod det ydre rum.

En anden måde at finde ET på er at jagte byggeprojekter fra signaler. En ide, der har vakt interesse blandt SETI-forskere i årtier, er den tanke, at et meget avanceret samfund må have anbragt gigantiske solcelle-arrangementer i kredsløb om deres hjemstjerne for at skaffe en stigende mængde energi til deres dagligdag. Et sådant anlæg, som fuldstændig omgiver stjernen, kaldes en Dyson-kugle, da det var fysikeren Freeman Dyson, som først fik ideen.

Der er dog et men: Ingen energiomsætter – det gælder også solceller – kan få en virkningsgrad på 100. Anlægget vil blive opvarmet, og dets bagside vil udsende infrarød stråling (varme) ud i rummet. Hvis man støder på en stjerne, som udsender mere infrarød stråling end normalt, ja, så har man opdaget en civilisation, der lever over evne.

Richard Carrigan fra Chicagos Fermi Lab har forsket i data indsamlet for år tilbage af IRAS infrarød-satellitten, der netop så efter denne type stjerner. Han har ikke fundet nogen gode kandidater endnu, men ideen (som også andre støtter) er bestemt både interessant og afhængig af bedre infrarød-teleskoper, som bliver sendt op i en ikke alt for fjern fremtid.

SETI-afdelingen på IAC kongressen var som altid populær og udfordrende. Men det er ingen overraskelse. Når alt kommer til alt, hvad er så mere dragende ved universet end muligheden for, at det ikke blot består af 30 millioner trillioner trillioner kubiklysår steril materiale?

Kilde:

www.space.com, 14.10.2004/-for

Intergalaktisk flaskepost slår radiobølger

I stedet for at sende radiobesked er det sandsynligt, at civilisationer fra det ydre rum finder det langt mere effektivt at sende os flaskebeskeder eller i hvert fald beskeder sendt i en eller anden fast fysisk form.

Det konkluderer Christopher Rose fra Rutgers University og Gregory Wright, der er fysiker ved Antiope Associates, begge fra New Jersey, i offentliggørelsen af en ny analyse af interstellar kommunikation.

Årsagen er, at det kræver en milliard gange så meget energi at sende et radiosignal en afstand af 10.000 lysår, end det gør at sende et fysisk emne samme afstand.

"Hvis du bekymrer dig om energi, så er det langt mere effektivt at smide en sten," siger Rose, der sammen med Wright har publiceret opdagelsen i tidsskriftet "Nature" (431. 47-49, 2004).

Stråler taber kapløbet med sten over lang afstand, fordi de spreder sig ud i løbet af rejsen gennem rummet, hvilket også udvander signalet til under det registrerbare, med mindre signalet er ekstremt kraftigt til at begynde med.

For sammenligningens skyld forestiller Rose og Wright sig, at væsner andre steder i rummet benytter sendere af samme størrelse som den største parabol, som jordiske astronomer benytter til at søge efter signaler – det 305 meter store radioteleskop i Arecibo, Puerto Rico. I så tilfælde skal de befinde sig nærmere end planeten Saturn, for at transmissionen er mere energibesparende, end hvis de bare smed en flaske i vores retning. □

Kilde:

Politiken, den 5. september 2004

Sex fra rummet

I 1950'ernes science-fiction film fik jordboerne gaver af de rumrejsende i form af løfterne om fred på Jorden og en kur mod kræft. I det nye årtusinde ønsker de blot, at vi får masser af sex!

Raeliansk sex

I oktober 2004 udgaven af *Playboy* bringes en artikel om raelianerne – en ufo-sekt kendt for dens normer for fri sex og tro på, at livet på Jorden er skabt af rumvæsener.

Raelianerne er nok bedst kendt for kloningsskandalen i 2002, da Clonaid – et selskab oprettet af sektens leder Rael – skabte international opmærksomhed med påstanden om, at de med succes havde klonet et menneskeligt væsen (se også *UFO-Nyt* 3/2001 og 2/2004).

Tre raelianske kvinder optræder i billederne i *Playboy* og blandt dem Marina Boisselier – datter af Clonaid direktøren og raeliansk biskop Brigitte Boisselier – og Sophie, Raels samlever gennem de seneste 13 år.

Den 19. september 2004 talte Rael på en pressekonference i Montreal i Canada "om emnerne nøgenhed og åndelighed" og roste Hugh Hefner, *Playboys* udgiver, for "hans prisværdige arbejde med at nedbryde tabuerne omkring sex og for aktivt at have taget del i udviklingen af nye måder at leve på".

Rael tildelte Hefner (in absentia) titlen "honorær præst". Den nysgerige læser vil nok gerne vide, om et landingsstel fra en ufo vil blive sat op i *Playboys* hovedsæde i den nærmeste fremtid.

Raeliansk pseudovidenskab

Raelianerne har for nylig taget fat på noget nyt, Intelligent Design (ID), og forsøger at få faget på skemaet i skolerne rundt omkring på kloden. Den 21. september 2004 erklærede den raelianske bevægelse, at raelianerne støtter "akademiske debatter" på læreanstalter om Intelligent Design og evolutionen.

I en pressemeddelelse skriver Stephen C. Meyer, leder og Senior Fellow of Center for Science and Culture ved Discovery Institute i Seattle, om Intelligent Design, at "ingen kendte teorier om evolutionen siger noget om de ting, der nødvendigvis må være til stede for at skabe hidtil ukendte former for levende væsener".

Raelianerne fremkommer med nogle mærkværdige påstande om ID, som Meyer og hans Discovery Institute kolleger muligvis ikke har forudset:

"En af de vigtigste argumenter mod teorien om Intelligent Design har været, at den står i modsætning til 'naturalistisk filosofi'... Raelianbevægelsen ønsker at understrege, at teorien om Intelligent Design ikke fører til en overnaturlig designer, men til en designer af en ikke-jordisk menneskelig civilisation i overensstemmelse med den 'natura-

listiske filosofi'. En dag, måske før vi aner, at det er muligt, vil vi rejse til andre planeter og på videnskabelig måde skabe liv på dem. Sandsynligvis vil disse verdener skabe deistiske religioner som en følge af kontakten med os. Til den tid vil de udvikle en evolutionsteori i et forsøg på at slippe ud af skyggen fra deres overtroiske forfædre, og til sidst vil de opdage, at livet på deres planet rent faktisk var designet – af os, mennesker, der kom fra en anden verden, Jorden..."

Raelianerne forsøger at få sat gang i debatten om Intelligent Design på skoler og universiteter og hævder, at "hele verden" vil have gavn af et "sundt" uddannelsessystem, hvor man tager hensyn til både evolutionen og ID. Raelianerne påstår, at "de studerende har krav på at vide det".

Næste gang repræsentanter for Discovery Institute kommer til et forældremøde på en skole og hører argumenter for at undervise i Intelligent Design, skal de nok lige oplyse de andre forældre om, at ID er en "teori" udtænkt af en af verdens største ateistiske, pro-kloning, fri-sex-ufo-grupper.

Raeliansk helligbrøde

Rael er gået til angreb på en Quebec tv-station, der sendte tv-showet *Tout le Monde en Parle* (Hele verden taler om det), efter vittighedstegneren Serge Chapleau havde lavet sjov på hans helligheds bekostning. Serge Chapleau gjorde nar ad Raels ujordiske påklædning og frisure ved at sige: "Det er en gammel drøm for mange mænd at sove med flere løsgægtige kvinder på samme tid... men hvis jeg skal bære dens slags tøj og have den frisure... så glem det!"

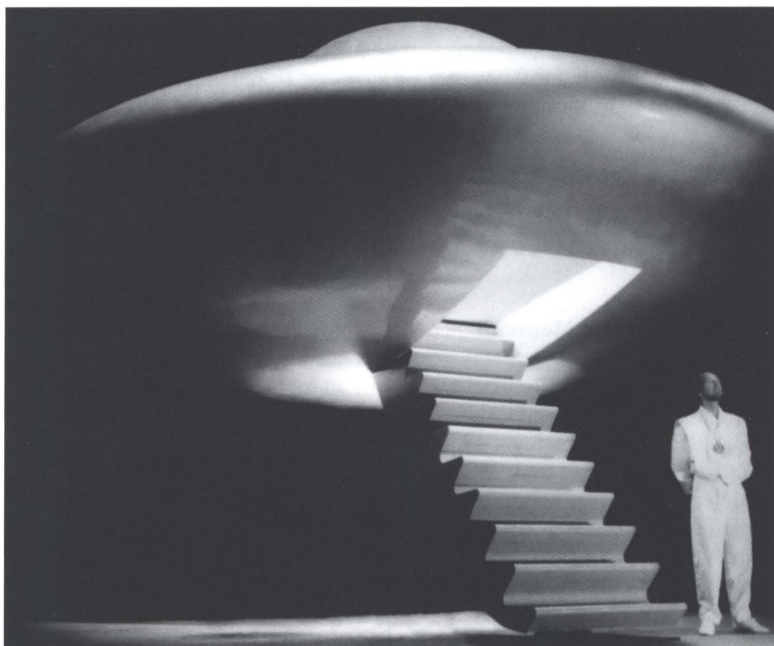
Chapleau greb fat i den højre hårknode på Raels hoved. Rael har indsendt en klage over Chapleau for "fysisk aggression", skrevet et brev til CBC og forlangt en offentlig undskyldning.

AF KEVIN
CHRISTOPHER

Raelianske rugemødre.

Den internationale raelianske bevægelses åndelige leder; Rael (alias den fransk-jødiske journalist og eks-racerkører Claude Vorilhon), poserer foran en kæmpe-mæssig model af et rumskib.

Kilde:

Skeptical Inquirer, januar/februar 2005/ -for

Læsetip:

Få en solid baggrundsviden om Rael ufo-sekten ved at læse Per Borgaards artikel "Klonede babyer skal finansiere rum-ambassade i Jerusalem" i *UFO-Nyt* 3/2001 side 14-16.

Gordo er død

Den amerikanske astronaut Gordon Cooper døde den 4. oktober 2004 i en alder af 77 år i sit hjem i Ventura i USA. Leroy Gordon Cooper, Jr., eller Gordo, som hans astronautkolleger kaldte ham, var en af de oprindelige syv Mercury-astronauter, og var derfor også et af de mest kendte ansigter fra det oprindelige amerikanske rumprogram. Med hans død er en af de mest farverige amerikanske astronauter gået bort.

AF OLE
HENNINGSEN

(Foto: NASA)

Coopers rummissioner

Gordon Cooper, født 6. marts 1927, blev allerede i 1959 udvalgt som medlem af den første gruppe amerikanske astronauter under Mercury-programmet. Han opsendtes den 15.

maj 1963 med rumkapslen "Faith 7" på Mercury 9 rummissionen og blev den første amerikaner, der opholdt sig i rummet i mere end et døgn cirkelende alene om Jorden 22 gange.

Han var reservepilot på Mercury 8, og i august 1965 var han commandpilot på rumkapslen Gemini 5, hvor han fløj sammen med astronauten Charles "Pete" Conrad, og året efter var han reserve-commandpilot på Gemini 12.

Gordon Cooper var en erfaren astronaut, som det amerikanske rumprogram i høj grad har baseret sig på og hans kolleger havde tilfald til.

Allerede tidligt har han interesseret sig for emner som liv i rummet og ufoer og har ytrret sig offentligt herom. Bogen om de 7 Mercury astronauter "We Seven" udkom på dansk i 1962 på Berlingske Forlag med titlen "Jorden rundt

på 80 minutter". Heri fortæller Gordon Cooper sammen med de øvrige astronauter om deres baggrund og oplevelser.

Om sin egen start på astronautholdet fortæller Gordon Cooper bl.a.:

"En dag læste jeg så, at McDonnell Aircraft Corporation i St. Louis havde påtaget sig at bygge en rumkapsel. Dette interesserede mig meget, for jeg havde ofte spekuleret på, hvor længe det mon ville vare, før mennesket begyndte at erobre verdensrummet.

Jeg havde den idé, at der måske fandtes nogle interessante former for liv ude i rummet, vi kunne opdage og lære at kende.

Jeg troede ikke på eventyr, men efter min mening har der været alt for mange tilfælde af 'uidentificerede genstande', der er observeret rundt om på Jorden, til, at vi kan udelukke muligheden af, at der ek-

sisterer en eller anden form for liv uden for vor egen jord.

Jeg vil på ingen måde påstå, at der foreligger beviser i så hense-ende, men den omstændighed, at mange erfarne piloter har meldt om besynderlige iagttagelser, der ikke er lette at forklare, har altid skærpet min videbegærlighed med hensyn til verdensrummet.

Simpel nysgerrighed var ikke en hovedgrund til, at jeg gerne ville være astronaut, men jeg tror på den anden side, at enhver opdagelses- rejsende eller forsker må være i besiddelse af en vis videbegærlighed eller nysgerrighed, som driver ham til at gøre nye opdagelser.

Da jeg blev kaldt til Washington og orienteret om projektet og astronauternes rolle i dette – ikke kun som piloter, men som medarbejdere i den tekniske udvikling af projektet – stod det mig straks klart, at jeg ville være med.

Jeg kendte en del af de andre testpiloter, der var samlet i Washington, og jeg kunne se, at det ville blive en hård konkurrence. Jeg ville imidlertid gøre mit bedste.

I det efterfølgende program blev vi udsat for fysiologiske prøver eller belastningsprøver på Wright-Patterson Air Force Base. Vi blev endvidere underkastet et utal af afhøringer og psykologiske prøver. Derefter kom de fysiske undersøgelser på Lovelace Clinic i Albuquerque. Nogle af disse prøver var særdeles ubehagelige.

Da det hele var overstået, havde jeg indtryk af, at jeg havde klaret mig rimeligt godt.

Jeg tog så fjorten dages orlov og gjorde klar til at flytte familien. To dage efter, at jeg var kommet hjem fra denne orlov, blev jeg ringet op og ønsket tillykke – jeg var altså definitivt optaget på astronautholdet.”

Cooper og ufoer

Gordon Cooper, har gennem mange år været kendt for sin interesse for ufo-fænomener, og han har ved forskellige lejligheder fortalt om sine egne observationer af uidentificerede flyvende objekter. Der har endvidere i forskellige bøger og tidsskrifter cirkuleret beretninger om en ufo-observation, som Gordon Cooper skulle have haft under sin Mercury-9 flyvning.

I bogen ”Leap of Faith: An Astronaut’s Journey in the Unknown” (HarperCollins Publishers, 2000, 279 sider) har Gordon Cooper brugt en del plads på at fortælle om ufoer og sine to observationer.

I en artikel i *UFO-Nyt* nr. 1/2003 er Gordon Coopers beretninger detaljeret beskrevet og diskuteret på baggrund af de oplysninger, det er lykkedes at finde frem til.

Atlas-løfteraketten sender L. Gordon Cooper afsted på en 34 timer, 20 minutter og 30 sekunder lang tur rundt om Jorden. (Foto: NASA)

De oprindelige syv Mercury-astronauter. Gordon Cooper ses nederst til højre. Astronauterne er fotograferet i juli 1962 og sidder med en model af Atlas-raketten. (Foto: NASA)

Coopers visioner

Allerede efter sin start på astronautholdet udtalte Gordon Cooper:

”Da jeg er den yngste, mener jeg, at jeg måske har større muligheder for at opleve noget virkelig morsomt i dette job end nogle af de andre. Jeg har kendt piloter, der kunne blive ved, til de var over halvtreds. Jeg har altså godt 20 år endnu. Jeg kunne tænke mig at komme til Månen – det lægger jeg planer om. Og jeg mener, at jeg en skønne dag vil komme til Mars”.

Gordon Coopers over 40 år gamle ønsker var med de nyeste tidsplaner for besøg på planeten Mars ikke længere realistiske. Det nærmeste, han kom Månen, var som reserve-commandpilot på Apollo 10.

Den amerikanske forfatter Tom Wolfe skrev en bestseller, der er udkommet på dansk med titlen ”Kold

Marv". Bogen skildrer formentlig ret tæt på virkeligheden en del af testpilotlivet op til udvælgelsen af de oprindelige syv Mercury astronauter i det amerikanske rumprogram. Bogen blev senere filmatiseret og vist i biograferne med den danske titel, "Mænd af rette støbning". Begge kan bestemt anbefales, hvis man på en underholdende og spændende måde ønsker at stifte bekendtskab med de tidlige stadier af det amerikanske rumprogram.

Astronauten Gordon Cooper trak sig tilbage fra U. S. Air Force og NASA's rumprogram den 31. juli 1970 og helligede sig forskelligartede private projekter. □

Dødsfald

Dr. John E. Mack døde den 27. september 2004, 74 år gammel. Mack var en kendt ufo-bortførelsesforsker. I september deltog han i en konference i London. På vej hjem til hotellet blev han kørt ned og dræbt af en spritbillist. Læs mere om John Mack på: <http://www.johnemackinstitute.org/>

Dødsfald

Betty Hill døde den 17. oktober 2004, 85 år gammel. Læs mere om Betty Hill i UFO-Nyt nr. 2/2004 side 8-9. Fotoet viser Betty Hill under et af hendes utallige ufo-foredrag. I 1995 skrev og udgav hun bogen "A Common Sense Approach to UFOs".

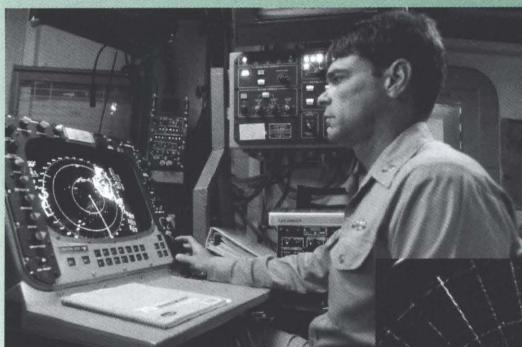

Har du erfaringer med radar?

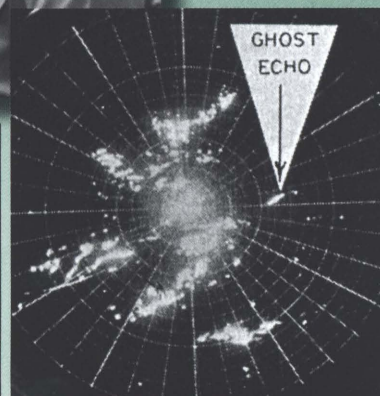
Observationer af uidentificerede radar-mål må siges at være en af de mere spændende kategorier af ufo-observationer. Til gengæld er også dette område behæftet med meget store fejlmuligheder – eksempelvis med baggrund i radarudstyrets manglende formåen for årtier siden, hvor langt de fleste radarobservationer fandt sted.

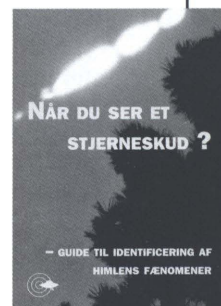
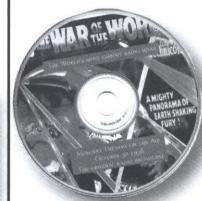
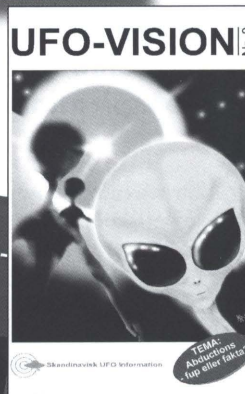
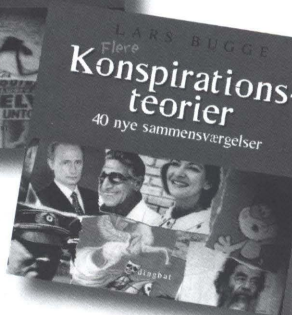
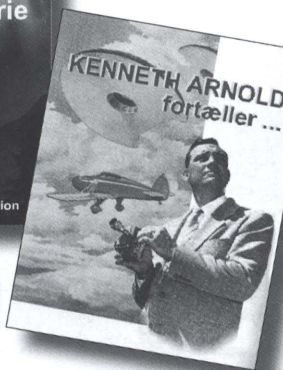
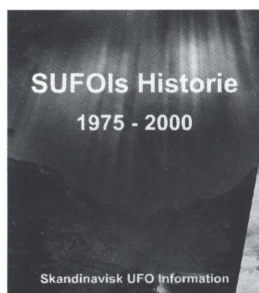
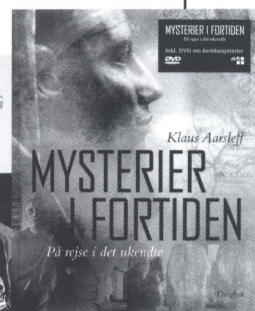
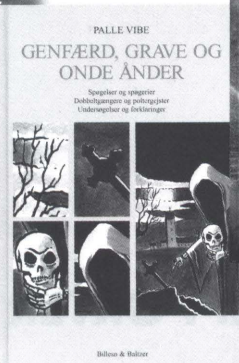
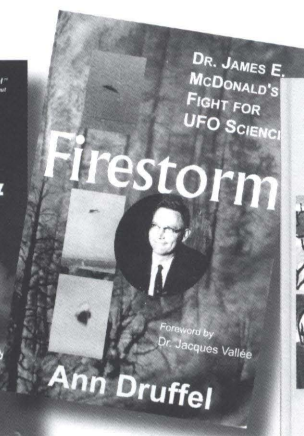
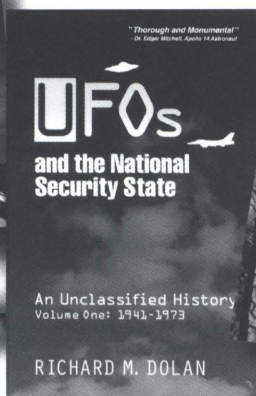
UFO-Nyts redaktion har været i kontakt med en af de danske radaroperatører, der for år tilbage har stiftet bekendtskab med mystiske ekkoer på Forsvarets radarskærme. I næste nummer af UFO-Nyt vil vi derfor fortælle om denne radaroperatørs oplevelser.

Men har du selv eller andre, du måtte have kendskab til, observeret ejendommelige ekkoer på radarskærme, vil vi i

redaktionen gerne høre nærmere herom snarest muligt på adressen info@sufoi.dk. Det kan også være henvendelser fra personer, som har forklaringer på forskelligartede radarekkoer. Redaktionen skal kende observatørers identitet, men beretninger kan sagtens bringes uden navn i UFO-Nyt. □

Bestillingskupon

Alle materialer bestilles ved at udfylde denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede materialer. Send kuponen til: **SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.**

Ved bestillinger på kr. 250,00 og derover fremsendes faktura. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 26,00 - uanset hvor meget du bestiller.

Navn: _____

Adresse: _____

Send venligst de afkrydsede materialer:

- ☐ UFOs And the National Security State, kr. 349,00 *NYHED*
- ☐ Firestorm, kr. 489,00 *NYHED*
- ☐ Flere konspirationsteorier, kr. 69,95 *NYHED*
- ☐ Konspirationsteorier, kr. 69,95
- ☐ Kenneth Arnold fortæller (kassettebånd) Kr. 20,00
- ☐ The War of the Worlds (CD) Kr. 88,00
- ☐ Mysterier i fortiden (bog+DVD) Kr. 198,00

- ☐ Genfærd, grave og onde ånder Kr. 148,00
- ☐ SUFOIs Historie 1975-2000 (bog+CD), kr. 580,00. (kr. 380,00 for abonnenter)
- ☐ SUFOIs Historie 1975-2000 (CD), kr. 220,00. (kr. 60,00 for abonnenter) *TILBUD*
- ☐ UFO-Vision 8, kr. 59,00
- ☐ Det uforklarlige, kr. 249,00
- ☐ Når du ser et stjernesud

Til det samlede beløb lægges kr. 26,00 i porto/ekspedition

40 NYE RAPPORTER OM SAMMENSVÆRGELSER

**Står Disney bag masse mord på lemminger? Blev Tordenskjold henrettet?
Er ex-præsident Clinton morder? Hvad er smølfernes hemmelighed?
Ny bog om konspirationsteoriernes farverige univers.**

Hvem vidste, at John Wayne og Joseph Stalin var dødsfjender, og at den sovjetiske diktator ved flere lejligheder forsøgte at ombringe Hollywoods westernhelt? Eller at den græske skibsræder Onassis var en skruppelløs superskurk, der i årtier udskiftede den frie verdens ledere, som det passede ham? Eller at Monica Lewinsky-affæren hjalp Bill Clinton med at aflede justitsministeriets efterforskning af, om han stod bag mordet på Hillary Clintons elsker Vince Foster.

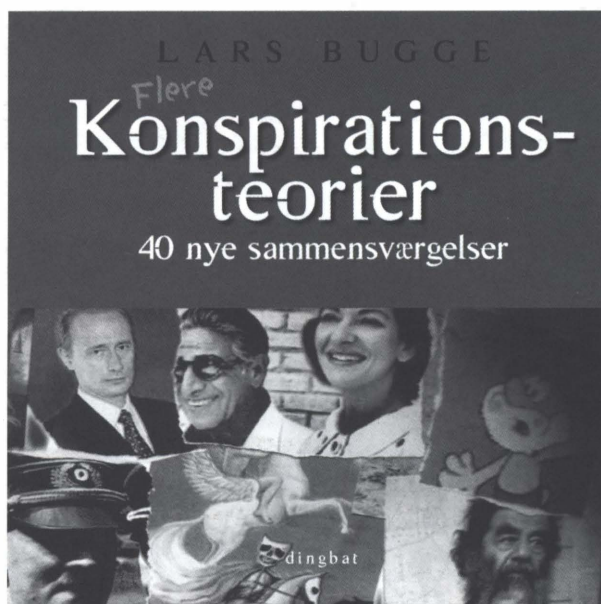
Og hvem var klar over, at filmselskabet Disney i 1958 iscenesatte et kynisk masse mord på hundredvis af uskyldige dyr? Eller at tegneserien Smølferne i virkeligheden er et kommunistisk propagandaeksperiment.

At sammensværgelsesteorier gemmer på chokerende informationer om verdens rette sammenhæng, kan man forvisse sig om ved at læse Lars Bugges nye samling af konspirationsteorier. Som det var tilfældet med *Konspirationsteorier – 40 populære sammensværgelser*, der udkom i 2003 (og stadig kan købes hos SUFOI), blander forfatteren med løs hånd de mest forrykte teorier med seriøse bud på historiske antagelser, der kunne trænge til et kritisk eftersyn. Således er den italienske premierminister Silvio Berlusconi's forbindelser til den kriminelle loge Propaganda Due et veldokumenteret faktum, og historien om soldaten Jessica Lynchs heltemodige befrielse fra et irakisk fængsel er bl.a. af BBC blevet afsløret som rendyrket propaganda fra Pentagon.

Danmark er ikke overrepræsenteret i sammensværgelsernes kulørte univers. Men i Lars Bugges nye samling er der ikke desto mindre blevet plads til en række hjemlige konspirationsteorier, som ikke lader deres amerikanske fætre meget tilbage at ønske. Dobbeltmordet på Peter Bangsvej og likvideringen af Jane Horney er en sand guldgrube for konspirationsteoretikere med interesse for besættelsestidens mysterier. Bogen ripper også op i forretningsmanden Harald Plums mystiske tredobbelte selvmord i 1929 og søsætter en kontroversiel teori om Tordenskjolds død i 1720.

Forfatteren og foredragsholderen, cand. merc. Lars Bugge, har beskæftiget sig med konspirationsteorier i en årrække. "Flere konspirationsteorier" er hans anden udgivelse om emnet og på internetsiden www.konspirationsteorier.dk uddyber og supplerer han konspirationsteorier behandlet i bøgerne.

Lars Bugge: *Flere konspirationsteorier – 40 nye sammensværgelser*, 168 sider, illustreret og indbundet.
Kun kr. 69,95. Bogen bestilles på kuponen side 23.

Næste nummer af UFO-Nyt

Udkommer medio maj 2005.

Læs bl.a. om en dansk radaroperatørs oplevelser med ufoer.